

काशी केदार, मंदि

गजगदानंदकार

की ॥ वेदोक्तानां पुराणानंदं वरमापतिम् ॥

संदेहो सप्तद्वीपवतीफलमृतन ॥ प्रष्टव्यं ब्र

जागरं वै प्रकुर्वति कर्मणात्म्यं ज्ञातुमिच्छति

कुरुते जागरं निशि मापते ॥ ५ ॥

णा ॥ ४४ ॥ श्रीमद्गवानुवान

की सहितायां विद्यज्ञेषु यत्पुण्यं

मुनि सत्तमैः तिनरः ॥ तत्फलं

णाम् ॥ ययोगेन नाहं वदये

वसे रचमासितथान

गमत्वा देवैः स्वर्ग

मदाश्रयम् ॥

अष्टस्वपिचमासेषु

सिलभ्यते ॥ तस्मात्सहस्रगुणितं तुलासंस्थ

॥ अथ मार्गशीर्षमासमाहात्म्यप्रारंभः ॥

॥ १७ ॥

उषस्य

तुला

संस्थ

ल

पुंड्राणि

कां ९ ॥ वेदोक्तानां पुराणानां जागरात्पुण्ड्रगजगदानंदकारकम् ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदं वंदे माधवं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥
 धिं संदेहोसप्तद्वीपवतीफलम् ॥ सर्वेषामेभिः धर्ममापतिम् ॥ चतुर्वक्रानमस्कृत्य प्रच्छपितं मुदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 जागरंवै प्रकुर्वतिकर्मणामनसा ॥ प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञसकलेश्वर ॥ ३ ॥ मासानां मार्गशीर्षो ह मित्युक्तं
 कुरुते जागरं निशि ॥ ४ ॥ मासे मापते ॥ ५ ॥ वक्तव्यं किं तथा पूजाध्यानं मंत्रादिकं च यत् ॥ यत्र यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं
 गा ॥ ४४ ॥ स्वशक्त्या भगवानुवान ॥ साधुपृष्टं त्वया ब्रह्मन् सर्वलोकोपकारिणा ॥ यस्मिन्कृते कृतं सर्वं इष्टापूर्ता
 की स हि तायां तिममलो नृणां ॥ सर्वज्ञेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलं ॥ तत्फलं समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते नृप ॥ ८ ॥ तुला पुरुषदा
 र्मुनिसत्तमैः ॥ तत्फलं प्राप्यते पुत्रमाहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥ यज्ञाध्ययनदानाद्यैः सर्वतीर्थावगाहनैः ॥
 णाम् ॥ नक्त्येन नानां वश्यो भवेन्नृणाम् ॥ १० ॥ स्नानेन दानेन च पूजनेन होमेन मौनेन जपादिभिश्च ॥ वश्यो यथा
 वसे प्राप्ते येन च मासितथान चान्येषु हि गुह्यमुक्तम् ॥ ११ ॥ अन्यैर्धर्मादिभिः कृत्वा गोपितं मार्गशीर्षिकम् ॥ मत्प्राप्तेः
 स्वोद्धारं मत्वा देवैः स्वर्गनिवासिभिः ॥ १२ ॥ ये केचित्पुण्यकर्माणो मम भक्तिपरायणाः ॥ तैरवश्यं च कर्तव्यं मार्गशी
 र्ते भेददाश्रयम् ॥ १३ ॥ मार्गशीर्षेन कुर्वति येन राभारते जिरे ॥ पापहृपाश्च ते ज्ञेयाः कलिकाले विमोहिताः ॥ १४ ॥
 अष्टस्वपि च मासेषु यत्फलं लभते नरः ॥ यत्फलं लभते वत्समाधेमकरगेरवौ ॥ १५ ॥ माघाच्छतगुणं पुण्यं वैशाखे
 लाष्टसिलभ्यते ॥ तस्मात्सहस्रगणितं तुलासंस्थे दिवाकरे ॥ १६ ॥ तस्मात्कोटिगुणं पुण्यं वृश्चिकस्थे दिवाकरे ॥
 र्षोधिकस्तेन तत्संस्थे ॥ १७ ॥ यथा ॥ १८ ॥ उषस्य तथा ययो मर्त्यः स्नानं विधिवदाचरेत् ॥ तुष्टो हंत ॥ १९ ॥
 तुष्टो हंत ॥ २० ॥

१९ ॥ तस्यैगोकुलेरम्यगापकन्याःसहस्रशः ॥ तासांचित्तंचमद्रूपेलग्रमासीत्पुरानघ ॥ २० ॥ तासांचि
 |द्धिर्मयादत्तामार्गशीर्षावगाहने ॥ ततस्ताभिःकृतंस्नानंप्रातःकालेयथाविधि ॥ २१ ॥ पूजाकृताहविष्यंचमुक्तं
 २२ ॥ गाभिःकृतानतिः ॥ एवंकृतेनविधिनाप्रसन्नोहंततो नघ ॥ २२ ॥ वरोदत्तोमयात्मावैतासांतुष्टेनवैकिल ॥ त
 श्याविह्वरैश्चकर्तव्यंमार्गशीर्षेयथाविधि ॥ २३ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येप्रथमोऽध्यायः ॥ ॥ ७३ ॥
 माहात्म्येद्वा ॥ ॥ त्वयोक्तंविधिसंयुक्तंकर्तव्यंमार्गशीर्षकम् ॥ कोविधिस्तस्यदेवेशसर्वमेवाहिकेशव ॥ १ ॥ श्री
 बुधैः ॥ मार्गशः ॥ रात्रावन्तेसमुत्थायउपस्पृश्ययथाविधि ॥ नमस्कृत्यगुरुंस्वस्यसंस्मरन्मांततो नघ ॥ २ ॥ सह
 नंधीमानग्निकार्ययत्कीर्तयेद्वाग्यतःशुचिः ॥ बहिग्रामात्समुत्सृज्यमलमूत्रंयथाविधि ॥ ३ ॥ आदायतुलसीमूलमृ
 तुपादयोः ॥ ३ ॥ कृत्वा मंत्रेणामिमंन्यगायत्र्यावामहामते ॥ ४ ॥ मंत्रेणैवानुलिप्तांगःस्नायादप्स्वघमर्षणम् ॥ अ
 कोशानिसर्वाणिघ्यालामांविधीयते ॥ ५ ॥ तीर्थप्रकल्पयेद्विद्वान्मंत्रेणानेनमंत्रावित् ॥ ओंनमोनारायणायेतिमूलमंत्रमु
 जंसर्वलक्षणलक्षितम् ॥ ६ ॥ स्तुविधिनाआचांतःप्रयतःशुचिः ॥ चतुर्हस्तसमायुक्तंचतुरस्त्रंसमंततः ॥ ७ ॥ प्र
 एवमुच्चारयेद्वाचंतस्मिन्कालेचतुष्पुणः ॥ विष्णुपादप्रसूतासिवैष्णवीविष्णुदैवते ॥ ८ ॥ ब्राह्मिनस्त्वेनसस्तस्मादा
 शरणंमेभवाच्युत ॥ ८ ॥ एवमुक्त्वर्धकोटीश्वतीर्थानांवायुरघ्वीत् ॥ ९ ॥ दिविभुव्यंतरिक्षेचतानितेसंतिजान्ह
 तःप्रभातेविमलानंदीगलासमुद्रगाम् तिच ॥ १० ॥ दक्षपुत्रीचविहगाविश्वकायाशिवामृता ॥ विद्याधरासुप्र
 राजान्हवीचैवशांताशांतिप्रदायिनी ॥ एतानिपुण्यनामानिस्नानकालेप्र

कीर्तयेत् ॥ १२ ॥ तदासन्निहितातत्रगंगा ॥ त्रिपथगामिनी ॥ सप्तवाराभिजप्तेनकरसंपुटयोजितम् ॥ १३ ॥ मू
 ध्निकृत्वांजलिभूयस्त्रिचतुःपञ्चसप्तवा ॥ अप्यन्मयादुष्कृतंरुतम् ॥ १४ ॥ अश्वक्रांतेरथक्रांते
 विष्णुक्रांतेवसुंधरे ॥ मृत्तिकेहरमेणुपुत्रे ॥ १५ ॥ उद्धृतासिवराहेणकृष्णेनशतबाहुना ॥
 नमस्तेसर्वलोकानांप्रभावारणिम् ॥ आचम्यतर्पयेद्देवान्पितृंश्चैवऋषींस्तथा ॥ निष्पीड्यवस्त्रमाचम्यधौतवस्त्रादिवेष्टितः
 शुक्लेद्वेपरिधापयेत् ॥ १७ ॥ आरम्यामादायद्विजसत्तमः ॥ मंत्रेणैवाभिमंन्याथललाटादिपुवैष्णवः ॥ १९ ॥ धारये
 ॥ १८ ॥ विमलवृत्तिर्द्वयमतंद्रितः ॥ ब्रह्मन्द्वादशपुंड्राणिब्राह्मणःसततंधरेत् ॥ २० ॥ चत्वारिभूमृतांपुत्रपुंड्राणि
 दुर्ध्वपुंड्राणियथा ॥ एकंपुंड्रंचनारीणांशूद्राणांचविधीयते ॥ २१ ॥ ललाटेउदरेचैववक्षसिकंठकूबरे ॥ कुक्षौबा
 ह्वोःकंधरेचपर्य ॥ २२ ॥ त्रिकेद्वादशकंप्रोक्तंब्राह्मणायसदानघ ॥ ललाटेऽहदिबाह्वोश्चक्षत्रीपुंड्रा
 णिधारयेत् ॥ २३ ॥ ललाटेऽहदिवैश्यश्चभालेवैशुद्रयोषितौ ॥ ललाटेकेशवंध्यायेन्नारायणमथोदरे ॥ २४ ॥
 विष्णुचदक्षिणेकुक्षौबाह्वोश्चमधुसूदनम् ॥ २५ ॥ त्रिविक्रमंकंधरेतुवामनंवा
 वक्षस्योऽश्वके ॥ श्रीधरंदक्षिणेपार्श्वेऽहोऽक्षीकेशंतुकंधरे ॥ २६ ॥ पृष्ठेतुपद्मनाभंचत्रिकेदामोदरंन्यसेत् ॥ तत्प्रक्षालन
 मतोयेनवासुदेवंचमूर्धनि ॥ २७ ॥ एवंकार्यंब्राह्मणस्यक्षत्रियस्योपधारय ॥ ललाटेकेशवंध्यायेद्धृदयेमाधवंतथा
 ॥ २८ ॥ बाह्वोश्चउभयोर्वत्सस्मरेद्वैमधुसूदनम् ॥ क्षत्रियस्यविधिःप्रोक्तोवैश्यकृत्यंनिशामय ॥ २९ ॥ ल
 लाटेकेशवंध्यायेद्धृदयेमाधवंतथा ॥ योषिलूद्रौस्मरेद्देवंकेशवंभालदेशके ॥ ३० ॥ अनेनविधिनाकुर्यात्पुंड्राणि

मम तुष्टये ॥ श्यामंशांतिकरं प्रोक्तं कंच वक्ष्ये करंतथा ॥ ३१ ॥ श्रीकरं पीतमित्याहुः श्वेतं मोक्षकरं स्मृतम् ॥ एकां
तिनो महाभागाः सर्वभूतहिते रताः ॥ ३२ ॥ सांतरालं प्रकुर्वीति पुंड्रं हीरपदाकृति ॥ मध्ये छिद्रेण संयुक्तं तद्विद्धि हरि
मां दिरं ॥ ३३ ॥ ऊर्ध्वं पुंड्रं मृजुं सौम्यं सुपार्श्वं सुमनोहरम् ॥ निरंतरालं यः कुर्यादूर्ध्वं पुंड्रं द्विजाधमः ॥ ३४ ॥ स
देहे तत्र स्थितं लक्ष्म्या सह मां च व्यपोहति ॥ अच्छिद्रं मूर्ध्वं पुंड्रं तु ये कुर्वीति द्विजाधमाः ॥ ३५ ॥ तेषां ललाटे सततं शुनः
पापकं सशयः ॥ तस्माच्छिद्रान्वितं पुण्यं महाच्छिद्रं शुभान्वितम् ॥ धारयेद्ब्राह्मणो नित्यं हरिं स लोके यः सिद्धये ॥
खे प्रत्यहं ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये द्वितीयोऽध्यायः ॥ ॥ ३६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुंड्रं कति वि
तं ॥ ३३ ॥ मम केशव ॥ पुंड्राणां श्रवणेन विष्णोस्तु कं मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि
चानंदपुरे प्रोक्तं च भूतम् ॥ तुलसीमृत्स्नया सार्धं श्रीगोपीचंदनेन च ॥ २ ॥ हरिचन्दनेन च ततः कार्यं तत्र विचक्षणैः ॥
दनमृत्स्नया ॥ प्रयोऽग्निबोधगदतो मम ॥ ३ ॥ श्रीकृष्णतुलसीमूलमृदमादाय भक्तिमान् ॥ धारयेदूर्ध्वं पुंड्राणि ह
प्रसन्नो हं पापं तस्य दहाम् ॥ यो मृत्तिकां द्वारवती समुद्रवांकरे समादाय ललाटे पट्टके ॥ करोति नित्यं पुरुषोर्ध्वं पुंड्रं कं कि
॥ ३८ ॥ नारायणाय धैर्यं ॥ ५ ॥ क्रियाविहीनं यदि मंत्रहीनं श्रद्धाविहीनं यदि कालवर्जितम् ॥ कृते ललाटे य
कितो भक्त्या श्राद्धं यः कुरुते सुतः ॥ इतदाव्ययम् ॥ ६ ॥ गोपीचंदनसंभवं सुसुचिरं पुंड्रं ललाटे द्विजो नित्यं धारयते य
तो भृशम् ॥ तथा दह्यति पापानि सद्यः पुण्यं कुरुजांगलेरविग्रहे माघ्यां प्रयागे तथा तत्प्राप्नोति ततो धिकं मम गृहे संतिष्ठते दे
युधादि कैर्युक्तास्वर्णरूप्यमयापि वा ॥ चंदनं भक्त्या ललाटे मनुजो विभर्ति चेत् ॥ तस्मिन् गृहे हं निवसामि सर्वदा
न्यथामवच्छ्रभः ॥ ४३ ॥ यस्य नारायणोऽङ्गुलधारयेत् द्वारवती समुद्रवांसदापवित्रां कालिकलमपापहाम् ॥ नित्यं लला

॥ २ ॥

॥ ४४ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रस्तुनियुक्तानिकलेदुः १ ॥ यस्यांतकाले सुतगोपिचंदनं बाह्वोर्ललाटे हृदि मस्तके च ॥
 नुर्विप्रो भुंक्ते वै यस्य वेदमनि ॥ तदन्नं स्वर्गं यदि ब्रह्महास्यात् ॥ १० ॥ ग्रहानपीडंति न रक्षसां गणायक्षाः पिशाचैर
 रोतियः ॥ द्वादशाब्दार्जितं पुण्यं बाष्पं चंदनं संतिष्ठते तस्य मम प्रसादात् ॥ ११ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं ऋजुं सौम्यं ललाटे य
 गेया गतिः प्रोक्ता सा गतिस्तस्य मानसः सा पूज्य एव न संशयः ॥ १२ ॥ अस्त्रातोयः क्रियां कुर्याद शुचिः पापसंयुतः ॥ गो
 धावा सवादयः ॥ ४९ ॥ यः कुर्ये क्षणात् ॥ १३ ॥ शुचिरेव भवेन्नित्यमूर्ध्वपुंड्रांकितो नरः ॥ यत्प्रियार्थं शुभार्थं वा र
 कृत्वा काष्ठमयं विंबं मम चिन्ता मत्पूजा होमकाले च सायं प्रातः समाहितः ॥ स द्रक्तो धारयेन्नित्यं ऊर्ध्वपुंड्रं भयापहम्
 स्य धातुमयी करे ॥ शंखं रोमतीर्णं म्रियते यत्र कुत्रचित् ॥ श्वपाकोऽपि विमानस्थो मम लोके महीयते ॥ १५ ॥ ऊर्ध्वपु
 णेन बलिना ध्रुवेण च यान्मम श्रुते ॥ तदा विंशत्कुलं तस्य नरका दुद्धराभ्यहम् ॥ १७ ॥ वीक्ष्यादर्शं जले वापि यो वि
 पुत्रक ॥ ५४ ॥ तः ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं महाभाग प्रयाति परमां गतिम् ॥ १८ ॥ अनामिका शांतिकरी मध्यमायुः करी भवेत् ॥ अं
 चक्रादिपदं प्रोक्तस्तर्जनी मोक्षदायिनी ॥ १९ ॥ गोपीचंदनखंडं तु यो ददातीह वैष्णवे ॥ कुलमष्टोत्तरं तेन भव
 क्षणः ॥ तं शतं ॥ २० ॥ यज्ञोदानंतपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ व्यर्थं भवति तत्सर्वं ऊर्ध्वपुंड्रं विना कृतम् ॥ २१ ॥
 शंखच्छरीरं मनुष्याणां ऊर्ध्वपुंड्रं विना कृतं ॥ तद्गृष्टव्यं नैव भवताश्मशानसदृशं भवेत् ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं तु यः कुर्याद्देवं
 ॥ मत्तया चतुर्मुख ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तस्त्रिदशैरपि वंद्यते ॥ २३ ॥ ऊर्ध्वपुंड्रं तु यः कृत्वा मत्स्यकूर्मादिधारणं ॥ कु
 र्याद्विष्णुप्रसादार्थं महाविष्णोरतिप्रियं ॥ २४ ॥ यः पुनः कलिकाले तु मत्पुरीसं भवांमृतं ॥ मत्स्यकूर्माकितां च न्हं
 गृहीत्वा कुरुते नरः ॥ २५ ॥ देहे तस्य प्रविष्टं मां जानीहि त्रिदशोत्तम ॥ तस्य मेनांतरं किंचित्कर्तव्यं श्रेयश्चछता

॥ २६ ॥ ममावतारचिन्हानिदृश्यंतेतस्याविग्रहे ॥ मर्त्योमर्त्यो न विज्ञेयः स नूनं मामकीतनुः ॥ २७ ॥ पापंसुक्त
 तरूपंतु जायते तस्य देहिनः ॥ ममायुधानिदृश्यंते लिखितानि कलौ युगे ॥ २८ ॥ उभाभ्यां मम चिन्हानि यो कितो
 ॥ ३ ॥ मत्स्यमुद्रया ॥ कूर्मयापि स्वकं ते जो निक्षिप्तं तस्य विग्रहे ॥ २९ ॥ शंखं च पद्मं च गदां रथांगं मत्स्यं च कूर्मराचितं स्व
 देहे ॥ करोति नित्यं सुकृतस्य वृद्धिं पापक्षयं जन्मशतार्जितं च ॥ ३० ॥ नारायणायुधैर्नित्यं चिह्नितं तस्य विग्रहं ॥
 पापकोटिप्रयुक्तस्य तस्य किं कुरुते यमः ॥ ३१ ॥ शंखोद्गारे च यत्प्रोक्तं वसतां वर्षकोटिभिः ॥ तत्फलं लिखितेशं
 खे प्रत्यहं हृदि क्षिणे भुजे ॥ ३२ ॥ यत्फलं पुष्करे नित्यं पुंडरीकाक्षदर्शनात् ॥ शंखे वा हौपरि कृते तत्फलं कोटिसंमि
 तं ॥ ३३ ॥ वामे भुजे गदायस्य लिखिता दृश्यते कलौ ॥ गदाधरो गदापुण्यं प्रत्यहं तस्य यच्छति ॥ ३४ ॥ य
 च्चानंदपुरे प्रोक्तं चैकस्वामी समीपतः ॥ गदाधो लिखिते चक्रे तत्फलं कृष्णदर्शनं ॥ ३५ ॥ ममायुधांकितं देहं गोपीचं
 दनमृत्स्नया ॥ प्रयागादिषु तीर्थेषु स गत्वा किं करिष्यति ॥ ३६ ॥ यदा यदा प्रपश्ये हं देहं शंखादिचिह्नितं ॥ तदा तदा
 प्रसन्नो हं पापं तस्य दहाम्यहं ॥ ३७ ॥ वर्तते यस्य देहे तु अहोरात्रं दिने दिने ॥ शंखं च क्रगदापद्मं लिखितं समदंशकः
 ॥ ३८ ॥ नारायणायुधैर्नित्यं कृत्वा त्मानं कलौ युगे ॥ पुण्यकर्माणि कुरुते मे रतुल्यान्यसंशयः ॥ ३९ ॥ शंखायुधां
 कितो भक्त्या श्राद्धं यः कुरुते सुतः ॥ विधिहीनं तु संपूर्णं पितृणां दत्तमक्षयम् ॥ ४० ॥ यथाग्निर्दहते कक्षं वायुना प्रेरि
 तो भृशम् ॥ तथा दहति पापानि स दृष्ट्वा आयुधानि वै ॥ ४१ ॥ मम नामांकिता मुद्रा अष्टाक्षरसमन्विता ॥ शंखा
 युधादि कैर्युक्ता स्वर्णरूप्यमयापि वा ॥ ४२ ॥ धत्ते भागवतो यस्तु कलिकाले विशेषतः ॥ प्रज्ञादस्य समो ज्ञेयो ना
 न्यथाममवल्लभः ॥ ४३ ॥ यस्य नारायणी मुद्रा देहं शंखादिचिह्नितम् ॥ धात्रीफलकतामाला तुलसीकाष्ठसंभवा

माहा०

॥ ३ ॥

॥ ४४ ॥ द्वादशाक्षरमंत्रस्तुनियुक्तानिकलेन्दु
 नुर्विप्रोभुंक्तेवैयस्यवेश्मनि ॥ तदन्तस्वम् ॥ आयुधानिचविप्रस्यमत्समःसचवैष्णवः ॥ ४५ ॥ शंखांकितत
 रोतियः ॥ द्वादशाब्दार्जितं पुण्यं वाष्प ॥ कृष्णायुधांकितं दृष्ट्वा सन्मानं न क
 गेया गतिः प्रोक्ता सा गतिस्तस्य मान ॥ ४६ ॥ कृष्णायुधांकितो यस्तु श्मशाने म्रियते यदि ॥ प्रया
 धावासवादयः ॥ ४७ ॥ यः कुर्येति च मे पूजां मम शास्त्रांकितो नरः ॥ तस्याश्रयं प्रकुर्वति विबु
 कृत्वा काष्ठमयं विबं मम निगृह्यैस्तु चिह्नितम् ॥ अपराधसहस्राणि नित्यं तस्य हाराम्यहम् ॥ ४८ ॥ अष्टाक्षरांकिता मुद्राय
 स्य धातुमयी करे ॥ शंखपद्मादिभिर्युक्ता पूज्यते सौ सुरासुरैः ॥ ४९ ॥ धृतानारायणी मुद्रा प्रक्रादेन पुरा करे ॥ विभीष
 णेन वलिना ध्रुवेणा च शुकेन च ॥ ५० ॥ मां धात्रा ह्यंबरीषेण मार्कण्डेयमुखैर्द्विजैः ॥ शंखादिचिह्नितैः शस्त्रैर्देहं कृत्वा च
 पुत्रक ॥ ५१ ॥ एवमादाय मां प्राप्तं समीहितफलं महत् ॥ गोपीचंदनमृत्स्नाया लिखिताय स्य विग्रहे ॥ ५२ ॥ शंख
 चक्रादिपर्याप्ता देहे तस्य वसाम्यहम् ॥ सौवर्णराजतं ताम्रं कांस्यमायसमेव च ॥ ५३ ॥ तप्तं कृत्वा तु मेधावीधारयेत् विच
 क्षणः ॥ द्वादशारं च षट्कोणं वलित्रयविभूषितम् ॥ ५४ ॥ एवं सुदर्शनं च क्रंधारयेत् विचक्षणः ॥ उपवीतादिव द्धार्या
 शंखचक्रगदादयः ॥ ५५ ॥ ब्राह्मणो वै विशेषेण वैष्णवश्च विशेषतः ॥ उपवीतां शिखायद्वचक्रलां छन संयुतम्
 ॥ ५६ ॥ चक्रलां छनहीनस्य विप्रस्य विफलं भवेत् ॥ मम चक्रांकितो देहः पवित्र इति वै श्रुतिः ॥ ५७ ॥ चक्रांकिता
 यदा तव्यं हव्यं कव्यं विचक्षणैः ॥ मम चक्रांककवचं अभ्यक्ष्य सर्वदानवैः ॥ ५८ ॥ अजेयः सर्वभूतानां शत्रूणां रक्षसाम
 पि ॥ मम चक्रांककवचं शरीरे यस्य तिष्ठति ॥ ५९ ॥ नाशुभं विद्यते तस्य गृहे पुत्रादिकस्य हि ॥ दक्षिणे च भुजे विप्रो वि

भृयाद्वैसुदर्शनम् ॥ ६३ ॥ सव्येतुशंखंविभृयादिति वेदविदोविदुः ॥ तत्तन्मंत्रेणमंत्रज्ञःप्रतिष्ठाप्यपृथक्पृथक् माहा०
 ॥ ६४ ॥ ललाटेचगदाधार्यामूर्ध्निचापंशरस्तथा ॥ पद्मकंचैवहृन्मध्येशंखचक्रेभुजद्वये ॥ ६५ ॥ तस्मात्सर्वप्रय
 ॥ ४ ॥ त्नेनचक्रादीन्धारयेत्सदा ॥ धारणानंतरंतत्रएवंब्रूयाद्विजोत्तमः ॥ ६६ ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिर्यःकश्चिन्मत्परिग्र
 हः ॥ सहदेहेनसर्वोसौविष्णुप्रीत्यैमयापितः ॥ ६७ ॥ पश्चात्तद्धर्ममास्थायतिष्ठेदाजीवनंमम ॥ भक्त्याचाव्यभि
 चारिण्यासर्वदात्तमनोरथः ॥ ६८ ॥ तत्तच्चक्रांकितंदृष्ट्वायेनिदंतिनराधमाः ॥ अवलोक्यमुखंतेषामादित्यमव
 लोकयेत् ॥ ६९ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येतृतीयोऽध्यायः ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ तवचक्रांकितंकृत्वाह्यात्मानंचाप्यदीक्षितः ॥ पद्माक्षतुलसीमालाफलंमेब्रूहिकेशव ॥ १ ॥
 श्रीकेशवउवाच ॥ तुलसीकाष्ठजांमालांकंठस्थांवहतेतुयः ॥ अप्यशौचोप्यनाचारोमामेवैतिनसंशयः ॥ २ ॥
 धात्रीफलकृतामालातुलसीकाष्ठसंभवा ॥ दृश्यतेयस्यदेहेतुसवैभागवतो नरः ॥ तुलसीदलजांमालांकंठस्थांवह
 तेतुयः ॥ ममोत्तीर्णाविशेषेणसनमस्योदिवौकसां ॥ ४ ॥ तुलसीदलजांमालांममोत्तीर्णाविहेतुयः ॥ पत्रेपत्रेश्व
 मेधानांदशानांवहतेफलं ॥ ५ ॥ तुलसीकाष्ठसंभूतांयोमालांवहतेनरः ॥ फलयच्छाम्यहंवत्सप्रत्यहंद्वारकोद्भवं ॥ ६ ॥
 निवेद्यभक्त्याह्यमलांतुलसीकाष्ठसंभवाम् ॥ वहतेयो नरोभक्त्यातस्यवैनास्तिपातकं ॥ ७ ॥ मुदाप्रीतमनास्तस्य
 वत्सप्राणाद्वरोहिसः ॥ तुलसीकाष्ठसंभूतांयांमालांवहतेनरः ॥ ८ ॥ प्रायश्चित्तंनतस्यास्तिनाशौचंतस्यविग्र ॥ ४ ॥
 हे ॥ तुलसीकाष्ठसंभूतांशिरसोवाह्यभूषणं ॥ ९ ॥ बाहौकरेचमर्त्यस्यदेहेयस्यसमेतनुः ॥ तुलसीकाष्ठमा
 लाभिर्भूषितोपुण्यमाचरेत् ॥ १० ॥ पितृणां देवतानांचपुण्यंकोटिगुणंभवेत् ॥ तुलसीकाष्ठमालांतुप्रेतराजस्य

दूतकाः ॥ ११ ॥ दृष्ट्वानश्यंतिदूरणवातोद्धूतंयथादलं ॥ यद्गृहेतुलसीकाष्ठपत्रंशुष्कमथार्द्रकं ॥ १२ ॥ भ-
 वतेतद्गृहेनैवपापसंक्रमतेकलौ ॥ तुलसीकष्ठमालाभिर्भूषितोभ्रमतेभुवि ॥ १३ ॥ दुःस्वप्नदुर्निमित्तंचनभयंशात्रवं
 क्वचित् ॥ धारयंतिनयेमालांहैतुकमपापबुद्धयः ॥ १४ ॥ नरकान्ननिवर्ततेदग्धाःकोपाग्निनामम ॥ तस्माद्धार्याप्र-
 यत्नेनमालातुलसिसंभवा ॥ १५ ॥ पद्माक्षनिर्मिताभक्त्याफलैर्घाच्याःसुपुण्यदा ॥ तदूर्ध्वपुंड्रंशंवाद्यैर्युक्तस्तु-
 लसिभूषणैः ॥ १६ ॥ संध्येपास्यादिकंकुर्यात्कुशपाणिर्हिमांस्मरन् ॥ कृतसंध्यादिकोभक्त्याततःसंपूजयेत्तुमाम्
 ॥ १७ ॥ गुरुश्चेत्तत्रवर्तेतिआदौगलानमेद्रुं ॥ किंचिदुपायनंदत्वादंडवत्प्रणमेन्मुदा ॥ १८ ॥ आचम्यै-
 काग्रमनसापूजामंडपमाविशेत् ॥ उपविश्यासनेरम्येकृष्णाजिनकुशोत्तरे ॥ १९ ॥ सम्यक्पद्मासनासीनोभू-
 तशुद्धिसमाचरेत् ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वामंत्रेणाचलितैर्द्रियः ॥ २० ॥ उदङ्मुखंततःकृत्वाहृत्पंकजमनुत्तमं ॥
 विकाशंतस्यकुर्वीतविज्ञानरविणालदि ॥ २१ ॥ तत्कर्णिकायांवन्द्यर्कशशिर्बिबान्यनुक्रमेत् ॥ तत्रमंत्रंमयीत-
 स्मिन्चिंतयद्वैष्णवोनरः ॥ २२ ॥ नानारत्नमयंपीठंतेषामुपरिचिंतयेत् ॥ तस्मिन्मृदुश्लक्ष्णतरेवालार्कसदृश-
 द्युति ॥ २३ ॥ अष्टैश्वर्यदलंपद्ममंत्राक्षरमर्चितयेत् ॥ तस्मिन्देव्यासमासीनंकोटिशितांशुसन्निभं ॥ २४ ॥
 चतुर्भुजंसुंदरांगंशंखचक्रगदाधरं ॥ पद्मपत्रविशालाक्षंसर्वलक्षणलक्षितं ॥ २५ ॥ श्रीवत्सकौस्तुभोरस्कंपी-
 तवस्त्रधरंचमां ॥ विचित्राभरणैर्युक्तंदिव्यमंडलमंडितं ॥ २६ ॥ दिव्यचंदनलितांगंदिव्यपुष्पोपशोभितं ॥ तु-
 लसीकोमलदलैर्वनमालाविभूषितं ॥ २७ ॥ बालार्ककोटिसदृशंकांत्यादेव्याश्रियासह ॥ सर्वलक्षणलक्षिण्या-
 समाश्लिष्टतनुंशिवम् ॥ २८ ॥ एवंध्यात्वाजपेनमंत्रंसमाहितमनाःशुचिः ॥ सहस्रंशतवारंवायथाशक्तिजपे

०० न्मनुं ॥ २९ ॥ मनसैवार्चनं कृत्वा ततो विधिवदाचरेत् ॥ संप्रदायानुरोधेन शंखं स्थाप्य ममाग्रतः ॥ ३० ॥ दूर्वा
 कुरैश्च पुष्पैश्च गंधोदेन च पूरितं ॥ दक्षिणे गंधपुष्पाणि पात्रं संस्थाप्य देशिकः ॥ ३१ ॥ वामभागे न्यसेत्कुंभं वस्त्र
 ॥ ५ ॥ पूतं सुवासितं ॥ पुरतो मम घंटां च दिक्षु दीपान्जियोजयेत् ॥ ३२ ॥ अन्यत्सर्वसाधनं च यथा स्थानेषु विन्यसेत् ॥
 पाद्यार्घ्याचमनीयार्थं मधुपर्कस्य कारणात् ॥ ३३ ॥ विन्यसेत्पुरतो मध्यं चतुःपात्राण्यनुक्रमात् ॥ सिद्धार्थाक्षत
 पुष्पादिकुशाग्रंतिलचंदनं ॥ ३४ ॥ फलयवांश्चतुर्वक्त्रार्घ्यपात्रे विनिक्षिपेत् ॥ दूर्वाविष्णुपदीश्यामापन्नं चैव च
 तुर्यकं ॥ ३५ ॥ पाद्यपात्रे न्यसेत्पुत्रदेशिको ममतुष्टये ॥ कंकोलं चलवंगं च फलं मालाति संभवं ॥ ३६ ॥ कु
 र्याद्वैश्रद्ध्यापुत्रपात्रे लाचमनीयके ॥ दिव्यं पयोदधिमधुघृतखंडसमन्वितं ॥ ३७ ॥ मधुपर्कस्य पात्रे वेदद्याद्वैश्र
 द्धयार्चकः ॥ उक्तानां द्रव्यजातीनां अलाभे पत्रपुष्पकैः ॥ ३८ ॥ तत्तद्भावनया कुर्यात्सर्वदा विधिको विदः ॥ क
 र्न्यासंततः कुर्यादंग्गन्ध्यासंतथैव च ॥ ३९ ॥ पंचांगं वा षडंगं वा विन्यसेत्संप्रदायतः ॥ ममापि स्मरणं कुर्यादा
 त्मानं मत्समं स्मरेत् ॥ ४० ॥ पूजार्भे चतुर्वक्त्रममशांतिपठेत्ततः ॥ अथ संपूजयेच्छंखं पांचजन्यं मम प्रियं ॥ ४१ ॥
 यस्य संपूजनाद्वत्सलानंदः परेणो मम ॥ शंखस्य पूजने वत्समंत्रानेतानुदीरयेत् ॥ ४२ ॥ त्वं पुरा सागरोत्पन्नो वि
 ष्णुना विधृतः करे ॥ नमितः सर्वदेवैश्च पांचजन्यनमोस्तुते ॥ ४३ ॥ गर्भादेवारि नारीणां विशीर्यते सहस्रधा ॥ तव
 नादेन पाताले पांचजन्यनमोस्तुते ॥ ४४ ॥ तव नादेन जीमूता विद्रवंति सुरासुराः ॥ शशांकायुतदीप्ता भूपांचज
 न्यनमोस्तुते ॥ ४५ ॥ दर्शनेन हि शंखं स्पर्शयेत्किंपुनः स्पर्शनेन तु ॥ विलयं यांति पापानि हि मवद्भास्करोदये ॥ ४६ ॥
 नत्वा शंखं करे धृत्वा मंत्रेणानेन वैष्णवः ॥ यः स्तुतापयति गोविंदं तस्य पुण्यमनंतकम् ॥ ४७ ॥ सुवासितेन तैलेन कु

माहा०

॥ ५ ॥

यादभ्यंजनंततः ॥ कस्तूर्याचंदनेनैव कुर्यादुद्धर्तनादिकम् ॥ ४८ ॥ सुगंधवासितैस्तोयैः स्नाप्यमंत्रयुतैः शुभैः ॥
 अर्घ्यं दद्यात्ततो वत्सपाद्यमाचमनीयकम् ॥ ४९ ॥ मधुपर्कततो दद्यादथ सर्वोपधारकम् ॥ वस्त्रैराभरणैर्दिव्यैरलं
 कृत्य यथाविधि ॥ ५० ॥ पुष्पैः संपूजयेत्पीठं तत्र देवं निधाय च ॥ वस्त्रालंकारगंधादीनर्पयेत्सुहृद्व्यामम ॥ ५१ ॥
 नैवेद्यं विविधं दद्यात्पायसापूपमिश्रितं ॥ सकर्पूरं सतांबूलं भक्त्या चैव निवेदयेत् ॥ ५२ ॥ सुरभीणि च पुष्पाणि भ
 त्तया सम्यक् समर्पयेत् ॥ धूपं दशांगमष्टांगं दीपं च सुमनोहरम् ॥ ५३ ॥ परिक्रम्य प्रणम्याथ स्तुत्वा स्तुतिभि रूत
 मैः ॥ शाययित्वा सुपर्यं के मंगलार्थं निवेदयेत् ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ पंचामृतस्य स्नपनाद्यत्फलं लभते हरेः ॥ शंखोदकेन यत्किंचित्तन्मे ब्रूहि जिताच्युत ॥ १ ॥ श्रीभ
 गवानुवाच ॥ क्षीरस्नानं प्रकुर्वीतियेन रामममूर्धनि ॥ शताश्वमेधजं पुण्यं विंदुना विंदुना स्मृतं ॥ २ ॥ क्षीराद्दशगुणं द
 धाघृतेन च दशोत्तरं ॥ गंधपुष्पोदकं पात्रं सर्वोत्कृष्टं प्रशस्यते ॥ ३ ॥ द्वादश्यां पंचदश्यां वागव्येन पयसामम ॥
 स्नापनं देवशार्दूलमहापातकनाशनम् ॥ ४ ॥ दध्यादीनां विकाराणां क्षीरतः संभवो यथा ॥ तथैवाशेषकामानां
 क्षीरस्नपनतो मम ॥ ५ ॥ क्षीरस्नानेन सौभाग्यं दध्ना मिष्टान्नभोजनं ॥ घृतेन स्नापयेच्चैन्मानं रोममपुंरं व्रजेत् ॥ ६ ॥
 स्नानं शर्करया यस्तु कारयेन्मार्गशीर्षके ॥ सराजा जायते लोके पुनः स्वर्गादिहागतः ॥ ७ ॥ कारयेद्यो मधुस्नानं भ
 क्त्या वै मार्गशीर्षके ॥ गजाश्वरथसंकीर्णं सराज्यं लभते भुवि ॥ ८ ॥ कारयेन्मार्गशीर्षे वै यः कुर्यात् क्षीरस्नापनं ॥
 स्वर्गलोकान् स जयति चंद्ररुद्रैर्द्रमारुतान् ॥ ९ ॥ क्षीरस्नानं परं श्रेष्ठं मार्गशीर्षे च पुत्रक ॥ क्षीरस्नापकमाहात्म्यं व
 र्चस्कं पुष्टिदं नृणां ॥ १० ॥ दौर्भाग्यं विलयं याति क्षीरस्नानाच्च मांसुत ॥ स्नापयेन्मार्गशीर्षे यो मां वै पंचामृतेन वै

॥ ११ ॥ नसशोच्यो भवेत्ख्यातो बंधुना क्षीरमानद ॥ कपिलाक्षीरमादाय यः स्नापयति मांसुत ॥ १२ ॥ कपिला माहा.
 ॥ ५ ॥ शतदानस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ शंखे तीर्थोदकं कृत्वा यः स्नापयति देशिकः ॥ १३ ॥ बिंदुनापि सहोमासे स्व
 ॥ ६ ॥ कुलंतरये द्विसः ॥ कपिलाक्षीरमादाय शंखे कृत्वा तु मानद ॥ १४ ॥ यः स्नापयति मांसुत भक्त्या सर्वार्थः सुफलो भवेत् ॥
 क्षीरमादाय शंखे न क्षीरस्नानाधिकारकः ॥ १५ ॥ मार्गशीर्षे स्नापयेन्मांसुत अश्वमेधफलं लभेत् ॥ शंखे कृत्वा तु पानी
 यं साक्षतं कुसुमान्वितं ॥ १६ ॥ यः स्नापयेत् सहोमासे सर्वतीर्थफलं लभेत् ॥ शंखोदके न यः स्नानं कारयेन्मार्गशी
 र्षके ॥ १७ ॥ भक्त्या भागवतश्रेष्ठममलोके महीयते ॥ शंखषोडशकेनाथ यः स्नापयति मांसुत ॥ १८ ॥ स पा
 पमुक्तः सुचिरं स्वर्गलोके महीयते ॥ चतुर्विंशतिसंख्यातैः शंखैर्यः स्नापयेच्च माम् ॥ १९ ॥ इंद्रलोके चिरं स्थित्वा स
 राजा भुवि जायते ॥ शंखेनाष्टोत्तरशतं स्नापयेन्मार्गशीर्षके ॥ २० ॥ शंखे शंखे सुवर्णस्य फलमाप्नोति मानवः ॥
 मार्गशीर्षे भक्तिमान्यः शंखैः पंचशतैर्हि मांसुत ॥ २१ ॥ स्नापयेत्पितरस्तस्य स्वर्गे तावत्प्रतिष्ठिताः ॥ अष्टोत्तरसह
 स्रं तु शंखस्नानं समाचरेत् ॥ २२ ॥ स गणो मुक्तिमाप्नोति यावदाभूतसं प्लवं ॥ नित्यं संस्नापयेद्यो मांसुत शंखेन सुरसत्त
 म ॥ २३ ॥ गंगास्नानफलं प्राप्य नित्यं नंदति देववत् ॥ शंखतोयं समादाय यः स्नापयति मांसुत ॥ २४ ॥ नमो
 नारायणे त्युक्ता मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ कृत्वा पादोदकं शंखे वैष्णवानां महात्मनां ॥ २५ ॥ यो ददाति तिलोन्मिश्रं
 चांद्रायणफलं लभेत् ॥ नदीतडागजं चैव वापीकूपदिकं च यत् ॥ २६ ॥ गांगेयं जायते सर्वजलं शंखे कृतं सुत ॥ २७ ॥
 गृहीत्वाममपादां बुशंखे कृत्वा तु वैष्णवः ॥ २७ ॥ यो वहेच्छिरसानित्यं समुनिस्तपतांवरः ॥ त्रैलोक्ये यानि तीर्थानि म
 म चैवाज्ञया सुत ॥ २८ ॥ शंखेतानि वसंतं हि तस्माच्छंखो वरः स्मृतः ॥ त्वं पुरा सागरोत्पन्न इत्याद्या मनवः स्मृताः ॥

॥ २९ ॥ सांबुशंखंकरेधृत्वामंत्रैरेभिस्तुवैष्णवः ॥ यःस्नापयेन्मार्गशीर्षेतस्यतुष्टोभवाम्यहं ॥ ३० ॥ विलेपने
 नसंपूर्णशंखं कृत्वा च मां भजेत् ॥ तदामेष्टरमाप्रीतिर्भवेद्वैशतवार्षिकी ॥ ३१ ॥ शंखे कृत्वा तु पानीयं स पुष्पं सज
 लाक्षतं ॥ अर्घ्यं ददाति यो मां वै तस्य पुण्यमनंतकं ॥ ३२ ॥ अर्घ्यं दत्वा स्वयं शंखेयः करोति प्रदक्षिणां ॥
 प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपावसुंधरा ॥ ३३ ॥ भ्रामयित्वा च मे मूर्ध्नि मां दिशंस्ववारिणा ॥ प्रोक्षयेद्वैष्णवो यस्तु नाशु
 भंतद्रूहे भवेत् ॥ ३४ ॥ नदाहो न ह्यमस्तस्य नारकं न भयं क्वचित् ॥ यस्य पादोदकं शंखे कृत्वा मूर्ध्नि नमाश्रयेत् ॥
 ॥ ३५ ॥ ग्रहारक्षांसि कूष्मांडाः पिशाचो रगराक्षसाः ॥ दृष्ट्वा शंखोदकं मूर्ध्नि विद्रवंति दिशो दश ॥ ३६ ॥ वादि
 त्रनिनदैरुच्चैर्गातिवादि त्रिनिस्वनैः ॥ यः स्नापयति मां भक्त्या जीवन्मुक्तो भवेद्विद्विषः ॥ ३७ ॥ ॥ इति श्री स्कंद पु
 राणे मार्गशीर्ष माहात्म्ये पंचमोऽध्यायः ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ घंटानादस्य माहात्म्यं चंदनस्य तथा च्युत ॥
 यत्फलं लभते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ स्नानार्चनक्रिया काले घंटानादं करोति यः ॥
 पुरतो मम देवेश तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २ ॥ वर्षकोटि सहस्राणि वर्षकोटि शतानि च ॥ वसते मामके लोके अप्सरो
 गणसेवितः ॥ ३ ॥ सर्ववाद्यमयी घंटा सर्वदामवल्ली भा ॥ वादनाल्लभते पुण्यं यज्ञकोटि शतोद्भवं ॥ घंटानादः स
 दाकार्यः पूजाकाले विशेषतः ॥ सर्ववाद्यमयी घंटा सर्वदेवमयी ततः ॥ ५ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नने घंटानादं तु कारयेत् ॥
 मन्वंतरसहस्राणि मन्वंतरशतानि च ॥ ६ ॥ प्रीतो भवामि स ततं घंटानादेन पुत्रक ॥ भेरीशंखनिनादेन घंटानादा
 न्वितेन च ॥ ७ ॥ मृदंगशंखेन युतं प्रणवेन समन्वितं ॥ अर्चनं मम देवेश अर्चनं मोक्षदं नृणां ॥ ८ ॥ यत्र तिष्ठति
 पुरतो घंटानादां कितामम ॥ अर्चितो वैष्णवो यत्र तत्र मां विद्धि पुत्रक ॥ ९ ॥ वैनतेयां किता घंटा सुदर्शनयुताथवा ॥

१० ॥ ममाग्रेस्थापयेद्यस्तुतस्यदेहेवसाम्यहं ॥ १० ॥ मदीयार्चनवेलायांघंटानादंशृणोतियः ॥ नश्यंतितस्यपापानिशा
 ॥ ११ ॥ तजन्मार्जितान्यपि ॥ ११ ॥ स्वकरेणप्रकुर्वतिघंटानादं करोतियः ॥ ममैवार्चनवेलायांफलंकोटिगुणंभवेत् ॥
 ॥ १२ ॥ योमामर्चयतिदेवेशंगरुडोपरिसंस्थितं ॥ शंखपद्मगदायुक्तंसचक्रंचश्रियान्वितं ॥ १३ ॥ किंक
 ॥ १७ ॥ रिष्यतितैस्तीर्थैः देवतानांचदर्शनैः ॥ किंयज्ञैः किंव्रतैर्वापि किंदानैः किमुपोषणैः ॥ १४ ॥ मूर्तिर्नारायणी
 यत्रमामकीगरुडोपरि ॥ स्थापयित्वाकलैयांतिकल्पकोटिपदंमम ॥ १५ ॥ ममाग्रेस्थापयेद्यस्तुप्रासादेथ
 गृहेपिवा ॥ तीर्थकोटिसहस्राणितत्रतिष्ठंतिदेवताः ॥ १६ ॥ यस्तुपूजयतेधन्योगरुडोपरिसंस्थितं ॥ ए
 कादश्यांतथारात्रौवासनासंयुतंमम ॥ १७ ॥ कृत्वागीतंचनृत्यंचतारयेन्नरकात्पितृन् ॥ पुनःस्तुकथयि
 ष्यामिशृणुघंटामहंसुत ॥ १८ ॥ ममनामांकिताघंटापुरतोयाचतिष्ठति ॥ अर्चितावैष्णवीयत्रतत्रमांविद्धिपुत्रका ॥ १९ ॥
 ममनामांकिताघंटासुदर्शनयुताअपि ॥ ममाग्रेस्थापयेद्यस्तुगेहेतस्यवसाम्यहम् ॥ २० ॥ यस्तुवाद
 यतेघंटांवनतेयेनचिन्हित्वा ॥ धूपेनीराजनेलानेपूजाकालेविलेपने ॥ २१ ॥ ममाग्रेप्रत्यहंवत्सप्रत्ये
 कंलभतेफलम् ॥ मखायुतंगोयुतंचचांद्रायणशतोद्भवम् ॥ २२ ॥ विधिवद्याकृतापूजासफलाजायतेनृणाम् ॥
 घंटानादेनतुष्टोहंप्रयच्छामिस्वर्कंपदम् ॥ २३ ॥ नागारिचिह्निताघंटास्यांगेनसमन्विता ॥ वादनात्कुरुतेनाशं
 जन्ममृत्युभयस्यच ॥ २४ ॥ गरुडेनांकितांघंटांदृष्ट्वाहंप्रत्यहमुदा ॥ प्रीतिकरोमिदेवेशलक्ष्मीप्राप्ययथाधनः ॥ २५ ॥
 ॥ २५ ॥ घंटानादस्यशिखरेचक्रंसंस्थापयेत्तुयः ॥ तत्प्रियंवैनतेयंवास्थापितंभुवनत्रयम् ॥ २६ ॥ घंटानादं
 सचक्रंचअंतकालेशृणोतियः ॥ पापकोटिपुतस्यापिनायांतियमर्किकराः ॥ २७ ॥ सर्वेदोषाःप्रणश्यंतिघंटाना

माहा०

॥ ७ ॥

देकृतेमम ॥ देवतानांमनुष्याणांपितृणामुत्सवोभवेत् ॥ २८ ॥ अभावेवैनतेयस्यचक्रस्यापिनसंशयः ॥ घंटा
 नादेनभक्तानांप्रसादंप्रकरोम्यहम् ॥ २९ ॥ गृहेयस्मिन्भवेन्नित्यंघंटानागारिसंयुता ॥ सर्पाणांभयंतत्रनाग्नि
 विद्युत्समुद्भवम् ॥ ३० ॥ यस्मिन्घंटगृहेनास्तिशंखोनपुरतोमम ॥ कथंभागवतोनामदीयतेतस्यदेहिनः ॥ ३१ ॥
 चंदनस्यप्रवक्ष्यामिमहात्म्यंभूमपुत्रक ॥ यस्मिन्कृतेभवेत्प्रीतिर्ममात्यंतनसंशयः ॥ ३२ ॥ सचंदनंसकुंकुमं
 कर्पूरागरुमिश्रितम् ॥ मृगानाभिसमायुक्तंजातीफलसुमिश्रितम् ॥ ३३ ॥ तुलसीचंदनोपेतंममात्यंतंसुखावह
 म् ॥ योददातिचमेन्नित्यंतुलसीकाष्ठचंदनम् ॥ ३४ ॥ युगानिवसतेस्वर्गेत्यनंतानिनरोत्तमः ॥ महाविष्णोःक
 लौभक्त्यादत्त्वातुलसिचंदनम् ॥ ३५ ॥ योर्चयेन्मालतीपुष्पैर्नभूयस्तनपोभवेत् ॥ तुलसीकाष्ठसंभूतंचंदनंय
 च्छतोमम ॥ ३६ ॥ दहामिपातकंसर्वपूर्वजन्मशतोद्भवम् ॥ सर्वेषामेवदेवानांतुलसीकाष्ठचंदनम् ॥ ३७ ॥
 पितृणाञ्जविशेषेणसदाभीष्टंयथामम ॥ श्रीखंडंचंदनंतावत्श्रेष्ठंरुष्णागरुंतथा ॥ ३८ ॥ यावन्नदृश्यतेपुण्यंतुल
 सीकाष्ठचंदनम् ॥ तावत्कस्तूरिकामोदःकर्पूरस्यसुगंधता ॥ ३९ ॥ यावन्नदीयतेमह्यंतुलसीकाष्ठचंदनम् ॥
 कलौयच्छंतियेमह्यंतुलसीकाष्ठचंदनम् ॥ ४० ॥ मार्गशीर्षेशुभेमासेतेकृतार्थानसंशयः ॥ योहिभागवतोभूत्वाक
 लौतुलसिचंदनम् ॥ ४१ ॥ नार्पयेद्योसहोमासेनसभागवतो नरः ॥ कुंकुमागरुश्रीखंडकदर्भैर्ममविग्रहम्
 ॥ ४२ ॥ कर्पूरागरुमिश्रेणचंदनेनानुलेपयेत् ॥ मृगदर्पाविशेषेणअभीष्टंचसदामम ॥ ४३ ॥ विलेपयंतियेमां
 वैशंखेकृत्वातुचंदनम् ॥ मार्गशीर्षेतदाप्रीतिकरोमिशतवार्षिकीम् ॥ ४४ ॥ तुलसीदलेनवामह्यंलग्नेनैवानुसेवते ॥
 मार्गशीर्षेसदाभक्त्यासलभेद्वाञ्छितंफलम् ॥ ४५ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येषष्ठोऽध्यायः ॥

० मा ०

ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यंवदमेदेवपुष्पजातिसमुद्भवम् ॥ यैनपुष्पेणतेप्रीतिर्भवेत्सम्यक्नसंशयः ॥ १ ॥ श्रीभग
वानुवाच ॥ शृणुपुत्रप्रवक्ष्यामिमाहात्म्यपुष्पसंभवं ॥ येनपुष्पेणमेप्रीतिर्भवेत्सम्यक्नसंशयः ॥ २ ॥ मल्लिका
मालतीचैवयूथिकाजातिमुक्तका ॥ पाटलीकरवीराश्वजयंतीचजयातथा ॥ ३ ॥ कुञ्जकस्तरुणश्रैवकार्णिका
रःकुरंटकः ॥ चंपकश्रूतकःकुंदोबाणोकच्चरमल्लिका ॥ ४ ॥ अशोकस्तिलकश्रंपस्तथैवाटकरूपकः ॥ अमी
पुष्पप्रकारास्तुशस्तामेपूजनेसुत ॥ ५ ॥ केतकीपत्रपुष्पंचतथाह्याम्रमयस्यच ॥ तुलसीपत्रपुष्पंचसद्यःप्रीतिक
रंमम ॥ ६ ॥ पद्मान्यंबुसमुत्थानिरक्तनीलोत्पलेतथा ॥ सीतोत्पलंसहोमासेममां त्यंतंहिवल्लभम् ॥ ७ ॥ तान्येव
चप्रशस्तोत्तनिकुशादीनिमतानिमे ॥ सुरभीणितथान्यानिवर्जयित्वातुकेतकीम् ॥ ८ ॥ बिल्वपत्रंशमीपत्रंपत्रंभृंगरज
स्यच ॥ तमालमालतीपत्रंशस्तंमेपूजनेसुत ॥ ९ ॥ पुष्पैररण्यसंभूतैःपत्रैर्वागिरिसंभवैः ॥ अपर्युषितनिश्छिद्रैः
प्रोक्षितैर्जतुवर्जितैः ॥ १० ॥ अथारामोद्भवैर्वापिपुष्पैःसंपूजयेच्चमाम् ॥ पुष्पजातीविशेषेणभवेत्पुण्यंविशेषतः
॥ ११ ॥ तपःशीलगुणोपेतपात्रेवेदस्यपारगे ॥ दशदत्त्वासुवर्णानितत्फलंलभतेनरः ॥ १२ ॥ तत्फलंलभते
मर्त्योसहेकुसुमदानतः ॥ द्रोणपुष्पैस्तथैकस्मिन्मह्यंचविनिवेदिते ॥ १३ ॥ दशदत्त्वासुवर्णानितत्फलंसम
वाप्नुयात् ॥ एवंपुष्पविशेषेणफलंतदाधिकंसुत ॥ १४ ॥ पुष्पपुष्पांतरेभेदोयथासीत्तान्निबोधमे ॥ द्रोणपुष्पसह
स्रैभ्यःखादिरंतुविशेषतः ॥ १५ ॥ खादिरपुष्पसहस्रैभ्योबुकपुष्पंविशिष्यते ॥ बुकपुष्पसहस्रैभ्यःशमीपुष्पं
विशिष्यते ॥ १६ ॥ शमीपुष्पसहस्रैभ्योबिल्वपुष्पंविशिष्यते ॥ बिल्वपुष्पसहस्रैभ्योनद्यावर्तंविशिष्यते ॥ १७ ॥
नद्यावर्तसहस्राद्विकरवीरंविशिष्यते ॥ करवीरसहस्रस्यकुसुमंश्वेतमुत्तमम् ॥ १८ ॥ करवीरश्वेतपुष्पात्पालाशंपुष्पमु

॥ ८ ॥

तमम् ॥ पालाशपुष्पसहस्रादिकुशपुष्पं विशिष्यते ॥ १९ ॥ कुशपुष्पसहस्रादिवनमालाप्रशस्यते ॥ वनमालासहस्रा
 द्विचंपकतुविशिष्यते ॥ चंपकस्यपुष्पशतादशोकपुष्पमुत्तमम् ॥ २० ॥ अशोकपुष्पसाहस्रात्सेवंतीपुष्पमुत्तमम् ॥
 सेवंत्यास्तुसहस्रादिकुब्जकंपुष्पमुत्तमम् ॥ २१ ॥ कुब्जकपुष्पसहस्रादिमालतीपुष्पमुत्तमम् ॥ मालतीपुष्पसह
 स्राद्वित्रिसंध्यापुष्पमुत्तमम् ॥ २२ ॥ त्रिसंध्यास्तुसहस्राद्वित्रिसंध्याश्वेतमुत्तमम् ॥ त्रिसंध्याश्वेतसाहस्रात्कुंद
 पुष्पं विशिष्यते ॥ २३ ॥ कुंदपुष्पसहस्राद्विजातीपुष्पं विशिष्यते ॥ सर्वासांपुष्पजातीनां जातीपुष्पंसहोत्तमम्
 ॥ २४ ॥ जातीपुष्पसहस्रेण यच्छेन्मालां सुशोभनाम् ॥ मद्धर्मो विधिवद्दद्यात्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ २५ ॥ क
 ल्पकोटिसहस्राणिकल्पकोटिशतानि च ॥ मत्पुरे वसते श्रीमान्मम तुल्यपराक्रमः ॥ २६ ॥ येषां संति च पुष्पाणि
 प्रशस्तानि ममार्चने ॥ तेषां शस्तानि पत्राणि तदलाभे फलानि च ॥ २७ ॥ एतैः पत्रैश्च पुष्पैश्च फलैश्चापि तथा हि
 माम् ॥ अर्चयन् दशसहस्रस्य प्रत्येकं फलमाप्नुयात् ॥ २८ ॥ एतैश्च पुष्पजातीभिः सहो मासे चर्यंति माम् ॥ भ
 किं ददामि तेषां वै तुष्टः स चात्र संशयः ॥ २९ ॥ धनं पुत्रांस्तथा दारान् यत्किंचिद्वाञ्छते हि सः ॥ तत्तद्ददामि विप्रेन्द्र पु
 ष्पैरोभिः प्रतोषितः ॥ ३० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
 श्रीमत्तुलस्यामाहात्म्यं यथा वद्वर्णय प्रभो ॥ यस्याः सन्निधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते धिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
 मणिकांचनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च ॥ तुलसीपत्रदानस्य कलानां हर्तिषोऽङ्गीम् ॥ २ ॥ तुलसीमंजरीभिश्च
 यः कुर्यान्मम पूजनम् ॥ न स गर्भगृहान्यातिमुक्तिभागी भवेन्नरः ॥ ३ ॥ आरोप्य तुलसीं वत्सपूजयेत्तद्वलैश्च मा
 म् ॥ वसन्ति मोदमानास्ते श्वेतद्वीपे त्रमे गृहे ॥ ४ ॥ श्रीमत्तुलस्यार्चयते सकृद्विमां पत्रैः सुगंधैर्विमलैरखांडितैः ॥ य

भा०

॥

॥ ९ ॥

तस्यपापंपटसंस्थितंतदानिरीक्षयित्वापरिमार्जयेद्यमः ॥ ५ ॥ मत्पूजनार्थतुलसीनयेषांसंपद्यतेद्वादशिपुण्यवासरे ॥
 धिग्यौवनंजीवितमर्थसंततिस्तेषांसुखंनेहचदृश्यतेपरे ॥ ६ ॥ लिंगमभ्यर्चितंदृष्ट्वासहोमासेचमामकम् ॥ तुल
 सीपत्रनिकरैर्मुच्यतेब्रह्महृत्पया ॥ ७ ॥ नित्यमभ्यर्चयेद्योवैतुलस्यामारंभेश्वरं ॥ महापापानिनश्यंतिकिंपुनश्चोप
 पातकम् ॥ ८ ॥ वर्ज्यपर्युषितंपुष्पंवर्ज्यपर्युषितंजलम् ॥ नवर्ज्यतुलसीपत्रंनवर्ज्यजान्हवीजलम् ॥ ९ ॥ तावद्भर्ज
 तिपुष्पाणिमालत्यादीनिभोसुत ॥ यावन्नप्राप्यतेपुष्पंतुलसीममवल्लभा ॥ १० ॥ सकृदभ्यर्चयेद्योमांबिल्वपत्रे
 णमानवः ॥ मुक्तिभागीनिरातंकीममपारिषदोभवेत् ॥ ११ ॥ बिल्वपत्राच्छमीपत्राज्जातीपत्रात्सरोरुहात् ॥ व
 ल्लभंतुलसीपत्रंकौस्तुभादधिकंमम ॥ १२ ॥ अभिनपत्ररहिताद्याद्यामंजरिसंयुता ॥ क्षीरोदारणवसंभूताशस्ताती
 वसदामम ॥ १३ ॥ अकृष्णाचाथकृष्णानुतुलसीममवल्लभा ॥ सिताचाप्यसितावापिद्वादशीवल्लभायथा ॥
 ॥ १४ ॥ गृहीत्वतुलसीपत्रंभक्त्यायोमांसमर्चयेत् ॥ अर्चितंतेनसकलंसदेवासुरमानुषम् ॥ १५ ॥ तावद्भर्ज
 तिरत्नानिकौस्तुभादीन्यसंशयः ॥ यावन्नप्राप्यतेकृष्णातुलसीकृष्णमंजरी ॥ १६ ॥ कृष्णंकृष्णतुलस्याहियोभ
 क्त्यापूजयेन्नरः ॥ सयातिभुवनंशुभ्रंयत्रविष्णुःश्रियासह ॥ १७ ॥ ममार्चनार्थीभिक्षूणांयच्छंतितुलसीदलम् ॥ अ
 न्येषामपिभक्तानांयांतितेपदंनृपयम् ॥ १८ ॥ तुलसीकृष्णगौरायाभक्त्यायोमांसमर्चयेत् ॥ नरोयातितनुंत्यक्त्वा
 वैष्णवींशाश्वतीं गतिम् ॥ १९ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धूपदानस्यमाहात्म्यंदीपस्यापिचकेशव ॥ यत्फलंलभतेतत्रतन्मे
 ब्रूहियथार्थतः ॥ २० ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणुपुत्रप्रवक्ष्यामिधूपदानेनयत्फलम् ॥ दीपस्यापिचमाहात्म्यंमम
 प्रीतिकरंपरम् ॥ २१ ॥ अगुरुंचसकर्पूरंदिप्यचंदनसौरभम् ॥ दत्त्वामांवेसहोमासेकुलानांतारयेच्छतम् ॥ २२ ॥

माहा०

॥ ९ ॥

कृष्णागरुसमूहेनधूपेनचममालयम् ॥ धूपयेद्वैष्णवोयस्तुसमुक्तो नरकार्णवात् ॥ २३ ॥ माहिषंगुग्गुलंयस्तुआज्ययु
 कंसशर्करम् ॥ धूपंददातियोवैमांतस्यचेष्टंददाम्यहम् ॥ २४ ॥ गुग्गुलंइत्यशेषाणिअरिष्टाणिचधूपितम् ॥
 योमानानाविधंचैवअगरुसंप्रयच्छति ॥ २५ ॥ गेहेगेहेपुनात्येवधूपस्त्वगरुसंभवः ॥ नाशयेद्यक्षरक्षांसिधूपःसर्वर
 सोद्भवः ॥ २६ ॥ धूपंदशांङ्गं यदिचेत्करोतिवैमासेसहेमेअतिवल्लभेच ॥ ददातिकामानतिदुर्लभांश्चवलंपुष्टि
 पुत्रदारांश्चभक्तिम् ॥ २७ ॥ मुस्ताधूपेमानुषाणांप्रियत्वंमांगल्यवैवश्यकरंगुडस्य ॥ कुर्यात्सहोमासिममाग्रतोयोवि
 हायपापानिसमांसमाप्नुयात् ॥ २८ ॥ नभयंविद्यतेतस्यदिव्यभौमांतरिक्षजम् ॥ ममधूपविशेषेणयस्यांगपरिमांजि
 तम् ॥ २९ ॥ नापदोविपदस्तस्यभवंतिखलुदेहिनः ॥ धूपेकृतेसहोमासेममाग्रेश्रद्धयान्वितः ॥ ३० ॥ धूपः
 सरूपतांधत्तेधूपःपावनमुत्तमम् ॥ वानस्पत्योरसोदिव्यःसुरभिःपावनःशुचिः ॥ ३१ ॥ अतःपरंप्रवक्ष्यामिदीपमा
 हात्म्यमुत्तमम् ॥ यस्मिन्कृतेनरोयातिवैकुण्ठनात्रसंशयः ॥ ३२ ॥ बहुवर्तिसमायुक्तंबहुरूपसमन्वितम् ॥ कुर्या
 दारार्तिकंयोवैकल्पकोटिवसेद्विवि ॥ ३३ ॥ नीरांजनंतुयोपश्यत्सहोमासेममाग्रतः ॥ सप्तजन्मभवोद्विप्रोह्यंतेच
 परमंपदम् ॥ ३४ ॥ कर्पूरेणतुयःकुर्याद्भक्त्याचैवममाग्रतः ॥ आरार्तिकंद्विजश्रेष्ठप्रविशेन्मामनंतकम् ॥ ३५ ॥
 मंत्रहीनंक्रियाहीनंयत्कृतंपूजनंमम ॥ सर्वसंपूर्णतामेतिकृतेनीरांजनेसुत ॥ ३६ ॥ यःकरोतिसहोमासेकर्पूरेणाथ
 दीपकम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ३७ ॥ ममागारेद्विजानांचदीपंदद्याच्चतुष्पथे ॥ मेधावीज्ञा
 नसंपन्नोचक्षुष्मान्जायतेनरः ॥ ३८ ॥ घृतेनवाथतैलेनदीपंयोज्वलतेनरः ॥ सहोमासेममाग्रेचतस्यपुण्यफलं
 शृणु ॥ ३९ ॥ विहायसकलंपापंसहस्रादित्यसन्निभः ॥ ज्योतिष्मताविमानेनममलोकेमहीयते ॥ ४० ॥ त

पा० स्मात्सर्वप्रयत्नेनदीपंदयाद्विचक्षणः ॥ तंनदत्वान्वहंसद्यःसपतेनरकेध्रुवम् ॥ ४१ ॥ दीपयोवैहरेत्पापोलोभा
 ॥ द्वेषात्तद्विजोत्तमः ॥ तद्दीपहरणात्सोवैमूर्कोधोजायतेभुवि ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्ये
 ॥ १० ॥ अष्टमोऽध्यायः ॥ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्याविधिदेवब्रूहिमेतत्त्वतःप्रभो ॥ अनेकविविधं चेष्टं व्यंजनादी
 न्यशेषतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधुपृष्टं त्वयावत्सममप्रीतिकरं परम् ॥ वक्ष्यामि ते च पानादीन् व्यंजनादी
 न्यथार्थतः ॥ २ ॥ आदौ हिरण्मयं पात्रं तदभावे च राजतम् ॥ तदभावे पलाशं च विस्तीर्णं बहुसुंदरम् ॥ ३ ॥ क
 चोलाः शतशः कार्याः पात्रे वै शतशो न च ॥ तन्मध्यं व्यंजनादेयानानाफलमयाः शुभाः ॥ ४ ॥ पायसं चंद्रसंकाशं
 पात्रेशर्करया युतम् ॥ भक्ष्यं कुमुदवर्णाभं मुद्रान्कांचनसन्निभान् ॥ ५ ॥ नानाव्यंजनसंरुद्धत्रिभिः पंक्तिभिरेव च ॥
 यैः कृतानियथाकार्याः शतशो भोजने मम ॥ ६ ॥ द्राक्षकामिश्रिकाचैव चूतकामर्दकाः शुभाः ॥ मारीचिपिप्पली
 सार्धद्रुकैलाचंद्रकसंयुता ॥ ७ ॥ कथिकावटकाः कार्या भोजने भूरिशो मम ॥ प्रलेहेनास्तथा कार्या कचोलशतसं
 युताः ॥ ८ ॥ नानाकुसुमसंमोदयुक्ता सहसि मे प्रियः ॥ मंडकावर्तुलारम्याः समाः सर्वत्र विववत् ॥ ९ ॥ सितयास
 हितेनाथदुग्धेन कथितेन च ॥ मधुवर्णेन गव्येन युक्ते तस्मिन् शुभानन ॥ १० ॥ कचोले शुभ्रकेवत्सस्थितं कांचनस
 प्रभम् ॥ घृतं सुवासितं प्रीत्या प्रदेयं भोजने मम ॥ ११ ॥ ततो गोधूमपिष्टेन चंद्रकेणाहिसोज्ज्वलम् ॥ सैबालिकाः
 पूरिकास्तु शतछिद्रास्तु वेष्टिताः ॥ १२ ॥ अपूपश्च यथाक्षीरप्रकारं च प्रकाशयेत् ॥ मणयः सूत्रसंघाश्च मालतीकुसुमा
 दयः ॥ १३ ॥ पर्पटावर्पटारम्यामाषाः कूष्माण्डसंयुताः ॥ वटकान्विविधान् रम्यान् कुर्यान्मासे सहे मम ॥ १४ ॥
 दुग्धेनाजीमरीचैश्च पूरिता द्रोणकेशुभाः ॥ युक्ते च लवणेनातिशुद्धतैलेन पूरिताः ॥ १५ ॥ कुंकुमाभाः खेहहीनाः स

माहा०

॥ १० ॥

क्षताइवदुर्जनाः ॥ दुग्धयुक्ताःसिताःकेचिच्चिचिणीचूतसंभवाः ॥ १६ ॥ द्राक्षारसयुताःकेचित्तथान्येक्षुरसैर्युताः ॥
 राजिकाजलमध्यस्थास्तथान्येसितयासाह ॥ १७ ॥ रसैश्चतुर्भिर्वाप्यन्येवटकानवधामताः ॥ वज्रप्रभानुकणिका
 चारुबीजसुखारिकैः ॥ १८ ॥ शुक्लैर्नारिकेलस्यलवंगशतसंयुताः ॥ घृतक्षीरसितास्वस्ताःकटाहेतुप्रलोडिताः
 ॥ १९ ॥ लब्धासितादिकृत्तयाःखिग्धाश्चफेणिकाः ॥ पराकिकासुवैपक्षाःकृताश्चंद्रेणपोलिकाः ॥ २० ॥
 मोदकास्तत्रवैकार्याचारुर्वाजिभाःपुटे ॥ सितयासाहिताःकार्याअन्यदुग्धेननिर्मयेत् ॥ २१ ॥ नारिकेलफलैश्चा
 न्येवृक्षनिर्यासनिर्मिताः ॥ बादामैश्चशुभाश्चान्येतिलैश्चकणवरिकैः ॥ २२ ॥ ईदृशान्मोदकांश्चान्यानृतुष्वर्थमम
 कारयेत् ॥ अर्शभीमौनिनीकंदंतथार्द्रकरमर्दकम् ॥ २३ ॥ नारंगंचिचिणीकंदंकंकोलीफलमेवच ॥ दशारंत्रिपु
 रीजातंशुभंनिबुध्फलंबिसम् ॥ २४ ॥ द्राक्षाफलंचूतफलंरम्यंकंटाकिनीफलम् ॥ धात्रीफलंमुक्तिभवंपल्लवंवाडवं
 तथा ॥ २५ ॥ रंभाफलंपिप्पलीश्चमरीचाश्चमनोहराः ॥ शुद्धसर्षपतैलेनलवणेनसुवैधितम् ॥ २६ ॥ तथारा
 जिकयवधंत्रिभिर्वर्षैर्घटस्थितम् ॥ एवंविधानिचानानिव्यंजनानिचमानद ॥ २७ ॥ कर्तव्यानिसहोमासेमम
 प्रीतिकराणिवै ॥ एतादृशेभोजनेचेदसामर्थ्यंभवेद्यदि ॥ २८ ॥ एवंकार्यतदातेनसंक्षेपेणशृणुष्वमे ॥ लङ्कमेकं
 घृतपूरमेकंफेनद्वयंकोकरसत्रयंच ॥ घृतप्लुतंमंडकषोडशानांवाटाष्टदायीनरकंनपश्येत् ॥ २९ ॥ अर्धाष्टकंपर्युषितं
 चदग्धःखंडस्यषोडशफलानिशशिप्रभस्य ॥ सर्पिष्पलंमधुपलंमरिचंद्विकर्षंशुठ्याःपलार्धमथवार्धपलंचतुर्णां ॥
 ॥ ३० ॥ श्लक्ष्णेपटेललनयामृदुपाणिघृष्टाकर्पूरधूलिधवलीकृतभांडसंस्था ॥ एताशुभारसवतीप्रकरोतियोवै
 कामान्ददामिसकलान्मनुजस्यतस्य ॥ ३१ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येनवमोऽध्यायः ॥ १॥ ॥ ॥

मा०

माहा०

॥११॥

॥११॥

ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानंतरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो ॥ यत्कर्तव्यं स होमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानु
वाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः ॥ आचमनं च तांबूलं च दनं करमर्दनम् ॥ २ ॥ पुष्पांजलिततः कु
र्यात् भक्त्या दर्शं प्रदर्शयेत् ॥ नीराजनं पुनः कार्यं कर्पूरं विभवे सति ॥ ३ ॥ समर्प्य कुसुमादीनि भूषणानि विचक्षणः ॥
ततः पश्चान्महाभाग प्रकल्प्य छत्रचामरे ॥ ४ ॥ प्रसादं सुमुखं ध्यात्वा श्यामसुंदरविग्रहे ॥ जपेदष्टोत्तरशतं स्तुवी तस्तुति
भिः प्रभुम् ॥ ५ ॥ शंखरूपमयी मालाकांचनी च विशेषतः ॥ पद्माक्षैश्चैव शुशुभे द्रुमैर्माणिक्यमौक्तिकैः ॥ ६ ॥ रचि
ता द्राक्षैर्कैर्मालातथैवांगुलिपर्वभिः ॥ पुत्रजीवमयी माला शस्ता वै जपकर्मणि ॥ ७ ॥ न चक्रमनचहसनपार्श्वमवलो
कयन् ॥ न पदापदमाक्रम्य करप्राप्तशिरस्तथा ॥ ८ ॥ नोत्तिष्ठंश्च मनं विद्वान् न जपेद्व्यग्रमानसः ॥ जपकालेन भाषेत
व्रतहोमादिकादिषु ॥ ९ ॥ गृहे त्वेकगुणं जाप्यं न द्यात द्विगुणं स्मृतं ॥ गवांगोष्ठे दशगुणं अग्न्यादिषु शताधिकं ॥
॥ १० ॥ तीर्थादिषु सहस्रं स्याद नंतं मम सन्निधौ ॥ एवं कृत्वा स होमासे यः कुर्याच्च प्रदक्षिणां ॥ ११ ॥ सप्तद्वीपव
तीपुण्यं लभते स पदे पदे ॥ पठन्नाम सहस्रं तु अथवानामकेवलं ॥ १२ ॥ एकप्रदक्षिणां भक्त्या दहेत्पापं तदाह्निकं ॥
प्रदक्षिणीकृता तेन सप्तद्वीपा वसुंधरा ॥ १३ ॥ दिनसप्तोद्भवं पापं मम तिष्ठः प्रदक्षिणाः ॥ तत्क्षणात्नाशयंत्येव पापं
दशदशाह्निकम् ॥ १४ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणायेन एकविंशतिभक्तिः ॥ भ्रूणहत्यादिपापानि नाशमायांति तत्क्षणात् ॥
॥ १५ ॥ अष्टोत्तरशतं येन कृतं भक्त्या प्रदक्षिणाः ॥ तेनेष्टं क्रतुभिः पुण्यैः समाप्तवरदक्षिणैः ॥ १६ ॥ प्रदक्षिणीकृता ते
न तावद्द्वारं वसुंधरा ॥ मातुः प्रदक्षिणं तद्वत् पूतधात्री प्रदक्षिणा ॥ १७ ॥ शालग्रामशिलायाश्च सममेतन्न संशयः ॥
एकोदंडप्रणामश्च सहे सप्तप्रदक्षिणाः ॥ १८ ॥ सममेतत्तद्वयं नो वादंडपातो विशिष्यते ॥ प्रदक्षिणं दंडपातं यः क

रोतिसदामम ॥ १९ ॥ सहोमासेविशेषेण आकल्पंवसतेदिवि ॥ कल्पादनंतरं तातचक्रवर्तीप्रजायते ॥ २० ॥
 चिरायुर्धनवान्भोगीदानवान्धनवत्कलः ॥ सहस्रनामपठनात्पापं नश्येत्त्रिधाकृतं ॥ २१ ॥ अथवा किं बहूकेन शृणुगुह्यं
 च मे सुत ॥ दामोदरेति नाम्ना वैश्वदेवप्रीतिर्ममा तुला ॥ २२ ॥ गुणसंबोधकं नाम कृतं मात्राय शोदया ॥ यदा मदे
 धिभांडस्य स्फोटनं गोकुले कृतं ॥ २३ ॥ तदा यशोदया गाढं दाम्ना बद्धोऽलूखले ॥ ततः प्रभृतिमेना मख्यातं दामो
 दरेति च ॥ २४ ॥ ॐ नमो नारायणेति जपेद्यः सुसमाहितः ॥ सूर्योदये शुचिर्भूत्वा त्रिसहस्रं दिने दिने ॥ २५ ॥ सार्धं
 लक्षत्रयं यावत्तत उद्यापयेद्बुधः ॥ तर्पणं हवनं चैव ब्रह्मभोज्यं दशांशतः ॥ २६ ॥ एवं यः कुरुते भक्त्या तस्य यच्छामि वां
 छितं ॥ धनं धान्यं तथा दारान् पुत्रांश्चान्यांश्च वांछितम् ॥ २७ ॥ त्रिःसत्येन मया प्रोक्तं शुद्धसत्त्वमहामते ॥ मनुराज
 मिमं पुत्रकृत्या मे प्रकाशितं ॥ २८ ॥ दामोदरेति च पठन् कुर्यात्तस्मात्प्रदक्षिणं ॥ दंडपातं तथा पुत्रअष्टांगेन सम
 न्वितं ॥ २९ ॥ पद्भ्यां कराभ्यां जानुभ्यां उरसा शिरसा तथा ॥ मनसा वचसा दृष्ट्या प्रणामोऽष्टांग उच्यते ॥ ३० ॥
 शिरोमस्पादयोः कृत्वा बाहुभ्यां च परस्परम् ॥ प्रसन्नं पाहि मामीशभीतं मृत्युग्रहार्णवात् ॥ ३१ ॥ पश्चाच्छेषां मया दत्तां
 शिरस्याधाय सादरं ॥ एवं ब्रूयात्ततो वत्सममपूजनपूर्तये ॥ ३२ ॥ मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं जनार्दन ॥ यत्पू
 जितं मया देवपरिपूर्णतदस्तु मे ॥ ३३ ॥ मृदंगवाद्येन समं प्रणवेन तथा सुत ॥ एवं कार्यं सहोमासे नित्यं मोक्षप्रदं नृ
 णां ॥ ३४ ॥ गीतवाद्यं च नृत्यं च तथा पुस्तकवाचनं ॥ पूजाकाले चतुर्वक्त्रसर्वदाममचप्रियं ॥ ३५ ॥ गीत
 वाद्याद्यभावे च मम नाम सहस्रकं ॥ स्तवराजं तथा पुत्रगर्जेद्रस्य च मोक्षणं ॥ ३६ ॥ अनुस्मृतिश्च गीतायास्तवनं पंच
 च धामतं ॥ पंचस्तवं महाभाग मम प्रीतिकरं परं ॥ ३७ ॥ पादोदकं पिवेद्यो वै शालग्रामसमुद्भवं ॥ पंचगव्यं सह

॥०॥ सैस्तु प्राशनं किं प्रयोजनम् ॥ ३८ ॥ शालग्रामशिलातोयं यः पिबेद्द्वन्द्वनासमम् ॥ मातुस्तन्यं पुनर्नैव सापिबेन्मु
 ॥ किं भाङ्गनरः ॥ ३९ ॥ आशौचं नैव विधेत्सूतके मृतकेऽपि वा ॥ येषां पादादकं मूर्ध्नि प्राशनं ये प्रकुर्वते ॥ ४० ॥ अंतकाले
 ॥ १२ ॥ पियस्येदं दीयते पादयोर्जलम् ॥ सोपितद्रतिमाप्नोति सदाचारबहिष्कृतः ॥ ४१ ॥ सोपि पूतो भवत्याशुसद्यः पादांबु
 सेवनात् ॥ चाद्रायणात्पादकृच्छ्रादधिकं पादयोर्जलं ॥ ४२ ॥ अपेयं पिबते यस्तु भुंक्ते यश्चाप्यभोजनं ॥ अगम्यागम
 नंचैव पापाचारश्च योनरः ॥ ४३ ॥ अगुरुं कुंकुमं चापि कर्पूरं चानुलेपनं ॥ मम पदांबुसंस्पृष्टं तद्वै पावनपावनं ॥
 ॥ ४४ ॥ वस्त्रपूतं तु यत्तोयं भवेद्वै विप्रसत्तम ॥ तद्वै पापहरं ज्ञेयं किं पुनः पादयोर्जलं ॥ ४५ ॥ प्रियस्त्वं मे ग्रजः पुत्रविशे
 षेण च मत्प्रियः ॥ त्वदर्थं गदितं सर्वं रहस्यं च मत्स्थितम् ॥ ४६ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये दशमो
 ध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याश्च माहात्म्यं उत्पत्तिं च विधानकं ॥ सर्वप्रब्रू
 हि मे तात कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रबक्ष्यामि कथां पापप्रणाशनीम् ॥ यां श्रुत्वा विलयं याति
 पापं ब्रह्मवधादिकम् ॥ २ ॥ कापिलेन गेरे राजा वीरबाहु रिति स्मृतः ॥ सत्यवादी जितक्रोधो धर्मज्ञो धर्मतत्परः ॥ ३ ॥
 क्षमावान् स दयाशीलोरूपवान् बलवान्नरः ॥ भक्तो भगवतः पुंसां स दाममकथारुचिः ॥ ४ ॥ स दाममकथासक्तः
 सदा जागरणप्रियः ॥ सदा विद्वान् क्षमाशीलो विक्रमी विजितेन्द्रियः ॥ ५ ॥ विजयीरणशूरश्चक्रध्याच धनदोपमः ॥
 पुत्रवान् पौत्रवांश्चैव स्वदारनिरतस्तेषां ॥ ६ ॥ तस्य भार्या कांतिमतीरूपेणाप्रतिमापि सा ॥ पतिव्रता महासाध्वी म
 मभक्तिरता सदा ॥ ७ ॥ तथा सह विशालाक्षो बुभुजे मेदिनी युवा ॥ मुक्तिकामो महाभावो नान्यजानातिदैवतम् ॥ ८ ॥
 एकस्मिन् दिवसे पुत्रभारद्वाजो महामुनिः ॥ समागतो गृहे तस्य वीरबाहोर्महात्मनः ॥ ९ ॥ दृष्ट्वा समागतं दूराद्भारद्वाजं

महामुनिम् ॥ स्वागतं कारयामास दत्त्वा धर्मविषयं ॥ १० ॥ आसनं कल्पयामास स्वयमेव महीपतिः ॥ प्रणम्य परया
भक्त्या तस्थौ मुनिरिवाग्रतः ॥ ११ ॥ राजोवाच ॥ अद्य मे सफलं जन्म अद्य मे सफलं दिनम् ॥ अद्य मे सफलं राज्यं अ
द्य मे सफलं गृहं ॥ १२ ॥ प्रसन्नो मम विप्रर्षे परमात्मा जनार्दनः ॥ यत्त्वं समागतो ह्यद्य गृहे योगिवरस्तथा ॥ १३ ॥
मुक्तो हं पापपंकौघाद्यस्त्रयाहं निरीक्षितः ॥ राज्यं लक्ष्मीर्गजा ह्यश्वामया तुभ्यं निवेदिताः ॥ १४ ॥ वैष्णवो सिमु
निश्चेष्टनास्त्यदेयं मयानघ ॥ मेरुतुल्यं भवेत्सर्ववैष्णवस्य करोषि तम् ॥ १५ ॥ आयाति हि गृहे यस्य वैष्णवो
यद्विजोत्तमः ॥ तद्दिनं सफलं तस्य कथितं ब्राह्मणैर्मम ॥ १६ ॥ विष्णुभक्ताश्च ये केचित्सर्ववर्णा द्विजात
यः ॥ कथितं मम स्नाग्ने गौतमेन सुमंतुना ॥ १७ ॥ येन भक्तादृषी केशोपि शाचास्ते च मानवाः ॥ महापातकलि
प्तास्ते ये भुञ्जन्ति हरोर्दिने ॥ १८ ॥ शिवव्रतसहस्रैश्च सूर्यब्राह्मैश्च कोटिभिः ॥ यत्फलं कविभिः प्रोक्तं वा सरैकेन तद्धरेः ॥
॥ १९ ॥ गर्वमुद्धरते तावत्तिथिर्ब्राह्मी च शांकरि ॥ यावन्नायाति विप्रैर्द्रष्टा दशोचक्रपाणिनः ॥ २० ॥ तावत्प्र
भावस्ताराणां यावन्मोदयते रविः ॥ तिथयस्तावद्विप्रैर्द्रयावन्नायाति द्वादशी ॥ २१ ॥ नारदेन पुरा प्रोक्तं वसिष्ठेन ममा
ग्रतः ॥ त्वं वेत्ता सर्वधर्माणां वैष्णवानां महामुने ॥ २२ ॥ भारद्वाज उवाच ॥ साधुसाधु महाभाग त्वं भक्तो सिच वै
ष्णवः ॥ सा च प्रजामहाधन्यायां त्वं रक्षसि भूमिप ॥ २३ ॥ तस्मिन् राष्ट्रे न वस्तव्यं यत्र राजान वैष्णवः ॥ वरं वा सो
वने तीर्थे न तुराष्ट्रे ह्यवैष्णवे ॥ २४ ॥ यत्र भागवतो राजा संप्रशस्ति च मेदिनीम् ॥ वैकुण्ठमिति मन्तव्यं तद्राष्ट्रं पापपङ्कित
म् ॥ २५ ॥ चक्षुर्हानं यथा देहं पतिहीना यथा स्त्रियः ॥ द्वादशी दशमी युक्ता तथाराष्ट्रमवैष्णवम् ॥ २६ ॥ दान
हीनो यथाराजा ब्राह्मणो रसविक्रयी ॥ द्वादशी दशमी युक्ता तथाराष्ट्रमवैष्णवम् ॥ २७ ॥ दंतहीनो यथा हस्तिपक्ष

पा० हीनोयथाखगः ॥ द्वादशी० ॥ २८ ॥ प्रतिग्रहार्थवैदातिद्रव्यार्थसुकृतंयथा ॥ द्वादशी० ॥ २९ ॥ दर्भहीना माहा०
 यथासंध्यायथाश्राद्धमदक्षिणम् ॥ द्वादशी० ॥ ३० ॥ साशिरंचयथाशूद्रंकपिलाक्षीरपायिनम् ॥ द्वादशी०
 ॥ ३१ ॥ ब्राह्मणीगामिनंशूद्रंहेमजंधर्मदूषकम् ॥ द्वादशी० ॥ ३२ ॥ हरिसूर्यादिवृक्षाणायथाछेद्यंनरोत्तमे ॥
 द्वादशी० ॥ ३३ ॥ यथाहुतिर्मंत्रहीनामृतवत्सापयोयथा ॥ द्वादशी० ॥ ३४ ॥ सकेशाविधवायद्वतंस्नानवि
 वर्जितम् ॥ द्वादशी० ॥ ३५ ॥ सजारोप्रोच्यतेसद्भिर्योभक्तोमधुसूदने ॥ तद्राष्ट्रंवर्धतेनित्यंसुखीभवतिसप्रजां
 ॥ ३६ ॥ दृष्टिर्मेसफलाराजन्यत्त्वयाहंनिरीक्षितः ॥ अद्यमेसफलावाणीजल्पतेयात्रयासह ॥ ३७ ॥ दूरमेवहि
 गंतव्यंश्रूयतेयत्रवैष्णवः ॥ दर्शनाल्लभतेपुण्यंतीर्थस्नानसमुद्भवम् ॥ ३८ ॥ सत्वंराजन्मयादृष्टोविष्णुभक्तिरतःशु
 चिः ॥ स्वस्तितेस्तुगमिष्यामिसुखीभवनराधिप ॥ ३९ ॥ एतस्मिन्नंतरेराज्ञाकांतिर्मन्यमानमस्कृतः ॥ भारद्वा
 जोमुनिश्रेष्ठप्रवरःसहयोगिनाम् ॥ ४० ॥ अवैधव्यंवरारोहेभक्ताभवस्वभर्तारि ॥ निश्चलाकेशवेभक्तिःसदाभवतु
 तेशुभे ॥ ४१ ॥ एतस्मिन्नंतरेराजाभारद्वाजंमहामुनिम् ॥ उवाचप्रीणयन्वाक्यंमेघनादगभीरया ॥ ४२ ॥
 राजोवाच ॥ विपुलामेकलक्ष्मीःकिंकृतंपूर्वजन्मनि ॥ सर्वब्रूहिमुनिश्रेष्ठरूपायदिममोपरि ॥ ४३ ॥ एतन्म
 याकथंप्रातंत्राज्यंनिहतकंठकम् ॥ पुत्रोवैगुणवान्श्रेष्ठःप्रियाचसुमनोहरा ॥ ४४ ॥ मच्चितामद्रतप्राणांचितयंती
 जनार्दनम् ॥ कोहंमुनेकथंचैषाकुश्वधर्मोमयाकृतः ॥ ४५ ॥ किंचानयापिचार्वग्याममपत्न्याकृतंमुने ॥ किंवा ॥ १३ ॥
 पुण्येनमेलक्ष्मीमृत्पुलोकेसुदुर्लभा ॥ ४६ ॥ अशेषभूमिपालावैवशेवर्ततिपश्यमे ॥ विक्रमंचप्रतीचातंशरीरारो
 ग्यतातथा ॥ ४७ ॥ ममापिविपुलंतेजोःकश्चित्सहस्रेमुने ॥ इच्छाम्यद्यपरिज्ञातुंयथाचेयमनिदिता ॥ ४८ ॥ मा

यापिसुकृतं विप्रकिंकृतं पूर्वजन्मनि ॥ इति पृष्ठो नरेन्द्रेण पूर्वजन्मनि चेष्टितम् ॥ ४९ ॥ स्वपत्न्याश्चेष्टितं चैव संप
 दां चैव कारणम् ॥ योगोत्थं सुचिरं कालं यथा विंदतमानसे ॥ ५० ॥ विज्ञातमेतन्नृपते पूर्वजन्मनि चेष्टितम् ॥ तव प
 त्न्याश्च राजेन्द्र शृणुष्व कथयामि हि ॥ ५१ ॥ भारद्वाज उवाच ॥ शृणु भूपाल सकलं यस्येदं कर्मणः फलं ॥ त्वमा
 सीच्छूद्रजातीयो जीवहि परायणः ॥ ५२ ॥ नास्ति को दुष्टचारित्रो परदारप्रघर्षकः ॥ कृतघ्नो दुर्विनीतश्च सुष्ठा
 चारविवर्जितः ॥ ५३ ॥ यादयं भवतो भार्या पूर्वपापाय ते क्षणा ॥ कर्मणामनसा वाचानान्यदस्ति त्वया विना ॥
 ॥ ५४ ॥ पतिव्रता महाभाग भजमाना निरंतरम् ॥ भावं न कुस्ते दुष्टं तवोपरि तथा सती ॥ ५५ ॥ सहायै
 स्त्वं परित्यक्तो बंधुभिः पापकर्मकृत् ॥ क्षयं जगाम चार्थो यत्संचितस्तव पूर्वजैः ॥ ५६ ॥ नष्टे द्रव्ये फलाकांक्षी त्वया
 सीज्जगतां तैः ॥ पूर्वकर्मविपाकेन कृषिस्तु विफला गता ॥ ५७ ॥ ततो वित्ते परिक्षीणे परित्यक्तः स्वबांधवैः ॥ क्षम
 माणेऽपि साध्वीयं न त्वां त्यजति भामिनी ॥ ५८ ॥ त्वं भग्नः सर्वकामेभ्यो गतवान्निर्जनं वनम् ॥ हत्वा जीवाननेकांश्च त्वं
 चकारात्मपोषणं ॥ ५९ ॥ एवं प्रवर्ततस्तत्र सह पत्न्या तदानृतप ॥ गतानि बहु वर्षाणि पापवत्या महीतले ॥ ६० ॥
 अन्यस्मिन् वासरे राजन्मार्गं भ्रष्टो महामुनिः ॥ नदिशं विदिशं वेत्ति देवशर्मा द्विजोत्तमः ॥ ६१ ॥ क्षुत्तृषापीडितो त्यं
 तं मध्यं गते विवाकरे ॥ पतितो वनमध्ये तु मार्गं भ्रष्टो महीपते ॥ ६२ ॥ दया जाता च ते भूरि दृष्ट्वा दुःखेन पीडितं ॥
 ब्राह्मणं वृद्धमज्ञातं गृहीत्वा तं करेण वै ॥ ६३ ॥ उत्थाय पतितं भूमौ त्वयोक्तं हितदानृतप ॥ प्रसादं कुरु विप्रर्षे आगच्छ
 त्वं ममाश्रमे ॥ ६४ ॥ जलपूर्णं तडागं च पश्चिनी खंडमंडितं ॥ वृक्षैर्मनोहरैर्युक्तं फलैः पुष्पैर्मनोरमैः ॥ ६५ ॥
 स्नात्वा सुशीतले तोये कृत्वा कर्मचनैस्त्यजं ॥ कुरु विप्र फलाहारं पिब वारि सुशीतलम् ॥ ६६ ॥ सुखेन कुरु विश्रामं

० मा ।

॥ १४ ॥

यासंरक्षितः स्वयं ॥ तृत्तिपर्यंतं विप्रर्षेवसंगं तातः स्वयं ॥ ६७ ॥ उत्तिष्ठत्वं द्विजश्रेष्ठप्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ लब्धसं
ज्ञस्तदा विप्रः श्रुत्वा शूद्रस्य भाषितम् ॥ ६८ ॥ करेजग्राहतं शूद्रो गतो यत्र जलाशयः ॥ उपविष्टो महाबाहो छाया माश्रि
त्यतः तटे ॥ ६९ ॥ स्नानं च कारविधिवत् पूजयामास केशवम् ॥ तर्पयित्वा पितृन् देवान् पपौ नरि सुशीतलम्
॥ ७० ॥ विश्रांतो वृक्षमूले च देवशर्मा द्विजोत्तमः ॥ साष्टांगं मुनये कृत्वा नमस्कारं सहस्रिया ॥ ७१ ॥
शूद्रेण परयाभक्त्या प्रोक्तं विप्रस्य सन्निधौ ॥ आवयोस्तारणार्थाय अतिथिस्त्वं समागतः ॥ ७२ ॥ दर्शनात्तव विप्रर्षे
जातः पापस्य संक्षयः ॥ अपःफलानि सुस्वादुप्रयच्छास्मै द्विजातये ॥ ७३ ॥ मृदूनि रसयुक्तानि सुपक्वानि तथा प्रिये ॥
ब्राह्मण उवाच ॥ त्वामहं नैव जानामि स्वजातिं कथय स्वमे ॥ ७४ ॥ नाविज्ञातं हि भोक्तव्यं ब्राह्मणस्यापि शूद्रक ॥
शूद्र उवाच ॥ शूद्रो हं द्विजशार्दूलनकार्यः संशयस्त्वया ॥ ७५ ॥ आत्मजैर्दुर्नयैर्विप्रपरित्यक्तः स्वबांधवैः ॥
तयोः संवदतो रेवं शूद्रपत्न्या फलानि च ॥ ७६ ॥ दत्तानि तस्मै विप्राय तेन भुक्तानि तानि वै ॥ अभूत्प्रीतमना विप्रः
पीत्वानीरं सुशीतलम् ॥ ७७ ॥ सुखं संप्राप्य समुनिर्विश्रांतो तरुमूलके ॥ स च शूद्रः सपत्नीको भुक्त्वा च पुनरागतः
॥ ७८ ॥ स्वागतं ते मुत्तिश्रेष्ठकुतस्त्वमिह चागतः ॥ शून्याटवी द्विजश्रेष्ठ दुष्टसत्त्वभयाकुला ॥ ७९ ॥ निर्मनुष्या
दुःखयुक्ता दिवारात्रं भया ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ब्राह्मणो हं महाभाग प्रयागगमनं प्रति ॥ ८० ॥ अहमज्ञातमार्गेण
संप्राप्तो दारुणे वने ॥ मम पुण्यभावेन जातो सि वनबांधवः ॥ ८१ ॥ जीवितं मे लयादतं ब्रूहि किं करवाणिते ॥ ८२ ॥
भवानपि कुतः प्राप्तो निर्मनुष्ये वने खलु ॥ ८३ ॥ को भवान्कारणं किंचित्कथय स्वममाग्रतः ॥ शूद्र उवाच ॥ वि
दर्भनगरी राज्ञा भीमसेने न राक्षिता ॥ ८४ ॥ वा सोमममहाराष्ट्रे शूद्रो हं पापलं पटः ॥ स्वकर्मविहितो धर्मो मया त्यक्तो

माहा ।

॥ १४ ॥

द्विजोत्तम ॥ ८४ ॥ त्यक्तोहंबंधुवर्गेण ततोहंवनमागतः ॥ कृत्वाजीववधंनित्यंजीवेहंभार्ययासह ॥ ८५ ॥
 सांप्रतंपातकात्सम्यक्निर्विण्णोस्मिमहामुने ॥ कुरुष्वानुग्रहंकिंचित्पापमुक्तस्यसांप्रतं ॥ ८६ ॥ ममपुण्यप्रभा
 वेनआगतस्त्वंद्विजोत्तम ॥ नान्यस्थामियथासौरीपत्न्यासहमहामुने ॥ ८७ ॥ उपवेशप्रभावेनप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥
 नान्यदिच्छाम्यहंकिंचिद्विजोत्तम ॥ ८८ ॥ कुरुष्वानुग्रहंकिंचित्प्रसादंऋषिसत्तम ॥ ब्राह्मणउवाच ॥
 तवेदशीमतिर्जातासहस्रांशोऽपि ॥ ८९ ॥ एवमुक्तोगतंपापंपूर्वजन्मशतोद्भवम् ॥ विनाब्रतैर्विनातीर्थैर्मुक्तस्त्वं
 पापकोटिभिः १० ॥ ममातिथ्येनभक्त्याचक्षातंतवहरेःपदं ॥ तस्यपुण्यप्रभावेनमतिर्जातातवेदशी ॥ ९१ ॥
 ध्यात्वासंचिंत्यमनसाज्ञातंपूर्वविचेष्टितं ॥ पूर्वजन्मनिविप्रस्त्वमवन्त्यांधर्मतत्परः ॥ ९२ ॥ सदाध्यापनशीलश्च
 सुशीलश्चसदाव्रती ॥ नैकातुद्वादशीविण्णोःकृतादशमिसंयुता ॥ ९३ ॥ तस्यपापप्रभावेनसमस्तंसुकृतंजतं ॥
 सर्वंताद्विफलंजातंयथाशूद्रापतिर्द्विजः ॥ ९४ ॥ बहुवर्षसहस्राणिप्राप्तानरकयातना ॥ तस्मादेवत्वयासर्वपूर्वं
 दुष्टंकृतंचिरम् ॥ ९५ ॥ कृतातुदशमीमिश्रातिथिर्विण्णोर्महात्मनः ॥ तेनश्रूद्रोभवानूजातःपापेचरमतेमतिः
 ॥ ९६ ॥ धर्मेनरमतेचित्तंदशमीवेधदूषितम् ॥ विदर्भनगरेविप्रअस्तितेपुत्रिकाशुभा ॥ ९७ ॥ कृतंतयाविधानोक्तं
 हरेरेकादशीव्रतं ॥ प्रदत्तंचतयापुण्यंअखंडैकादशीव्रतम् ॥ ९८ ॥ धर्मोपरिमतिर्जाताअतःपापस्यसंक्षयः ॥ ते
 नपुण्यप्रभावेनएकादश्याव्रतेनच ॥ ९९ ॥ दशमीवेधजंपापंयमेनपरिमार्जितम् ॥ इहजन्मानियत्पापमन्यजन्म
 कृतादपि ॥ १०० ॥ मार्जितानियमेनैवपापानितवसांप्रतम् ॥ तयोर्विवदतोरेवाविष्वक्सेनःसमागतः ॥ १ ॥ व
 र्णावरस्वागतंततेतुष्टोहंतेजनार्दनः ॥ विप्रस्यातीर्थहेतुत्वाज्जातःपापस्यसंक्षयः ॥ २ ॥ परदत्तेनपुण्येनएकादश्यां

कृतेनच ॥ दशमीवेषजं पापंतवशूद्रक्षयंगतम् ॥ ३ ॥ व्रतं कृत्वा ददौ पुण्यं दौहित्रेणैव तारितः ॥ पत्न्या सह महाभा
 गवैनतेयं समारुहत् ॥ ४ ॥ स्वर्गगतः सपत्नीकः शूद्रत्वेन नृपोत्तम ॥ देवशर्मा तु विप्रो वै तीर्थराजं ययौ पुनः ॥ ५ ॥
 एतत्ते सर्वमाख्यातं यत्त्वया परिपृच्छितम् ॥ अखंडैकादशी पुण्या प्राप्ता स्थित्यकारणात् ॥ ६ ॥ विष्णुभक्तिमती
 भार्याराज्यं निहतकंटकं ॥ राजोवाच ॥ एकादशीविधिं ब्रह्मन् मां सम्यक् समुपादिश ॥ ७ ॥ विष्णोः संप्रीण ना
 र्थाय प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ऋषिरुवाच ॥ शृणुष्व नृप शार्दूल एकादश्याविधिं शुभम् ॥ ८ ॥ पुरासीद्भगवान् विष्णुर्ना
 रदाय यदुक्तवान् ॥ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि उद्यापनविधिं शुभम् ॥ ९ ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु द्वादशीषु नरात्तम ॥ व्रतं पु
 ण्यमिदं कार्यं मखंडैकादशीव्रतम् ॥ १० ॥ दशम्यां चैव नक्तं च एकादश्यामुपोषणम् ॥ द्वादश्यामेकभुक्तं वै अखंडमि
 तिकथ्यते ॥ ११ ॥ दिवसस्याष्टमे भागे मंदीभूते दिवाकरे ॥ तद्धिनं कविजानां यान्ननक्तं निशि भोजनम् ॥ १२ ॥
 कांस्यं मांसं मसूराञ्चणकान् कोद्रवांस्तथा ॥ शाकं मधुपरान् च पुनर्भोजनमैथुने ॥ १३ ॥ विष्णुभक्तो नरो वापि
 दशम्यां दशवर्जयेत् ॥ दशमीविधिरुक्तो यं एकादश्याः कथां शृणु ॥ १४ ॥ असकृज्जलपानं च हिंसा शौचमसत्यता ॥
 तावूलदंतकाष्ठं च दिवा शयनमैथुने ॥ १५ ॥ द्यूतक्रीडानि शानि द्रापितैः सह भाषणम् ॥ एकादशसदैतानि विष्णुभक्तस्तु
 वर्जयेत् ॥ १६ ॥ अद्यक्रेऽप्योजनं नास्ति स्त्रीसौख्यं तत्र केशव ॥ प्रीत्यर्थं तव देवेशानियमस्तु दिवानिशि ॥ १७ ॥
 स्वप्नेन्द्रियैः सुवैकल्यद्वेजनेन च भूयुनं ॥ दंतांतरविलग्नान्क्षमस्व पुरुषोत्तम ॥ १८ ॥ उपावृत्तस्तु पापेभ्यो यस्तु वासो
 गुणैः सह ॥ उपवासः सविज्ञेयो न शरीरस्य शोषणं ॥ १९ ॥ पूर्वोक्तानि दशोक्तानि परान् च तथा मधु ॥ द्वादश्यां विष्णु
 भक्तो वै वर्जयेन्मर्दनादिकं ॥ २० ॥ अन्यमेद्वादशीपुण्यापवित्रापापनाशनी ॥ पारणं च करिष्यामि प्रसीद गरुड

ध्वज ॥ ११ ॥ विष्णोःसंस्तरणार्थायनयानियमःकृतः अद्याहंभोजयिष्यामित्प्रसादात्द्विजोत्तम ॥ २२ ॥
 अनेनविधिनाकुर्याद्यावद्वर्षसमाप्यते ॥ संपूर्णेतुततोवर्षेकुर्यादुद्यापनंबुधः ॥ २३ ॥ आदौमध्येतथाचातेव्रतस्यो
 द्यापनंस्मृतम् ॥ उद्यापनंकुर्यादुक्तकुष्ठीचांधश्रजायते ॥ २४ ॥ तस्मादुद्यापनंकुर्याद्यथाविभवसारतः ॥ क्रियतेशु
 क्लृपक्षेचमासेमार्गशिरेशुभे ॥ २५ ॥ आमंन्यद्वादशमितान्ब्राह्मणान्विधिकोविदान् ॥ त्रयोदशसपत्नीकंआचार्यं
 विधिकोविदं ॥ २६ ॥ यजमानःशुचिःस्नात्वाश्रद्धायुक्तोजितेंद्रियः ॥ पादशौचाध्व्यवस्त्राणिआचार्यायततोर्पयेत् ॥
 ॥ २७ ॥ आचार्यस्तुततःकुर्यान्मंडलंवर्णकैःशुभैः ॥ चक्राजंसर्वतोभद्रंश्वेतवस्त्रेणवेष्टितम् ॥ २८ ॥ जलपूणंस
 कुंभंचपंचरत्नसमन्वितं ॥ पंचपल्लवसंयुक्तंकर्पूरागरुवासितं ॥ २९ ॥ वेष्टितंरक्तवस्त्रेणताम्रपात्रेणसयुतं ॥ वेष्टितंपु
 ष्पमालाभिर्मंडलोपरिविन्ध्यसेत् ॥ ३० ॥ तस्योपरिन्यसेद्देवंलक्ष्मीनारायणंनृप ॥ सौवर्णप्रतिमाकार्यार्कषमेकप्र
 माणतः ॥ ३१ ॥ वाहनायुधसंयुक्तंप्रमाणंचतुरंगुलम् ॥ मोदंस्वशक्त्याकुर्वीतवित्तशौक्यविवर्जितम् ॥ ३२ ॥
 ततःसंस्थापयेन्मूर्तिमंडलाद्वादशैवहि ॥ मासानामधिपःपूज्यअखंडव्रतहेतवे ॥ ३३ ॥ मंडलात्पूर्वदिग्भागे
 शंखंसंस्थापयेच्छुभं ॥ खंपुरासागरोत्पन्नोविष्णुनाविधृतःकरे ॥ ३४ ॥ नमितःसर्वदेवैश्चपांचजन्यनमोस्तुते ॥
 ततस्तुस्थांडिलंकार्यमंडलादुत्तरांदिशि ॥ ३५ ॥ संकल्प्यावाहनंकार्यमंत्रैर्वेदोक्तवैष्णवैः ॥ स्वस्थानेस्थापयेद्विष्णुंस्ना
 पयेच्चहरिंप्रति ॥ ३६ ॥ पूजांपुरुषसूक्तेनमंत्रैःपौराणिकैःशुभैः ॥ नैवेद्यानिचकार्याणिमोदकानिबहुन्यपि ॥ ३७ ॥
 धूपदीपोपहाराणिकुल्लानीराजनंततः ॥ यक्षकर्मनसंपूज्यततःकार्याप्रदक्षिणाः ॥ ३८ ॥ स्वस्तिवाचनकंविप्रैर्न
 मस्कारंततो नृप ॥ ततस्तुब्राह्मणैःकार्यमाचार्यक्रमशोजनम् ॥ ३९ ॥ जपश्चपावमानीयमंडलंब्राह्मणंमधु ॥ ते

मा० जोसिशुक्रजंयाचंब्राह्मसामादनंतरं ॥ ४० ॥ पवित्रवर्तसूर्यस्यविष्णोर्महसिसंहितं ॥ जपांतैकलशोविष्णुंसोपां माहा०
 गमुपरिन्यसेत् ॥ ४१ ॥ विन्यस्यदिवसमुदयंहोमंकुर्यादनुक्रमम् ॥ संस्थाप्यप्रथमंस्वेदात्पूजयित्वाविधानतः ॥
 ॥ १६ ॥ ४२ ॥ तुष्टुवुश्रततोहोमंकर्तव्यंचरुपूर्वकं ॥ स्वगृह्योक्तविधानेनयजनाग्निक्रियापरम् ॥ ४३ ॥ चरुद्वयंचकुर्व
 तिपायसंवैष्णवंचरुम् ॥ जुहुयात्पुरुषसूक्तेनचरुराहुतिषोडशम् ॥ ४४ ॥ तथाचरुगृहीतेनकृतयुक्तावराहुतिम् ॥
 प्रादेशमात्रंपालाशसमिधाचघृतप्लुतम् ॥ ४५ ॥ इदंविष्णुरितिमंत्रेणहोतव्याकर्मसिद्धये ॥ शतमेकंचजुहुयाद्वि
 गुणांचतिलाहुतिः ॥ ४६ ॥ कृतेचवैष्णवैहोमेगृह्यज्ञंसमारभेत् ॥ इंधनैश्चरुहोमतुतिलहोमंक्रमेणतु ॥ ४७ ॥
 उभयोःस्वस्तिकंवाच्यंततःपूर्वसमाचरेत् ॥ ऋत्विजांचततोदद्याद्देवादिगृहदक्षिणाम् ॥ ४८ ॥ ततस्तुतस्यदेवस्य
 दानंदद्याद्यथाविधि ॥ गांचपयस्विनींदद्यादृषभंचसुशोभनम् ॥ ४९ ॥ ब्राह्मणांश्चततोदद्यात्त्रयोदशपदानिच ॥
 आचार्यंचसपत्नीकंवस्त्रैश्चपरितोषयेत् ॥ ५० ॥ तोषयित्वामहादानैस्तंसार्थंचसमर्पयेत् ॥ पंचाविंशतिकुंभाश्चसो
 दकान्ब्रह्मवेष्टितान् ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणांश्चततोदद्यात्कृतेपारणकेनिशि ॥ भूमिदानंचदातव्यंवंधूनामिष्टभोज
 नम् ॥ ५२ ॥ पूर्णपात्रंततोदद्यादाचार्यायसदक्षिणम् ॥ पूर्णपात्रप्रदानेनकार्यसंपूरितंभवेत् ॥ ५३ ॥ उपवासव्रतं
 चैवस्नानंतर्थिव्रतंलभेत् ॥ ५४ ॥ प्रसंभाषितंयस्यसंपूर्णतस्यतत्फलम् ॥ ५४ ॥ वित्तशक्तिर्गृहेनास्ति कृतंचैकादशीव्रतम्
 स्वशक्त्यासर्वकर्तव्यंकुर्यादुद्याप्यदिकम् ॥ ५५ ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंअखंडैकादशीव्रतम् ॥ ५६ ॥ इति ॥ १६ ॥
 श्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येएकादशोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणुपुत्रप्रव
 क्ष्यामिजागरस्यचलक्षणम् ॥ येनविज्ञातमात्रेणसुलभोहंसदाकलौ ॥ १ ॥ गीतवाद्यंचनृत्यंचपुराणपठनंतथा ॥

धूपंदीपंचेनेवेद्यंगधपुष्पानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलार्पणंचश्रद्धांचदानमिन्द्रियसंयमं ॥ सत्यान्वितंविनिद्रांचमुदमद्य
 जनान्वितम् ॥ ३ ॥ साश्चर्यचैत्रसौत्साहंपापालस्यादिवर्जितं ॥ प्रदक्षिणासमायुक्तनमस्कारस्पुरःसुरम् ॥ ४ ॥
 नीराजनसमायुक्तमतिदृष्टेनचेतसा ॥ यामेयामेमहाभागकुर्यादारातिकमम ॥ ५ ॥ षड्विंशगुणसंयुक्तमेकाद
 श्यांतुजागरम् ॥ यःकरोतिनिरोभक्त्यानपुनर्जायतेभुवि ॥ ६ ॥ यएवंकुरुतेभक्त्यावित्तशाठ्यविवर्जितम् ॥
 जागरंपरयाभक्त्यासलीनोभवतेमयि ॥ ७ ॥ दष्टाःकलिभुजंगेनस्वपन्तेयोदिनेमम ॥ कुर्वतिजागरनैवमायापा
 शविमोहिताः ॥ ८ ॥ प्राप्ताप्येकादशीयेषांकलौजागरणंविना ॥ तेविनष्टानसंदेहोयस्माज्जीवनमध्रुवम् ॥ ९ ॥
 उद्धृतंनेत्रयुग्मंवैदत्तविहृदयेपदम् ॥ कृतंयेनैवपश्यन्तिपापिनोममजागरम् ॥ १० ॥ अभावेवाचकस्याथगीतंनृ
 त्यंचकारयेत् ॥ वाचकेसतिदेवेशपुराणंप्रथमंपठेत् ॥ ११ ॥ अश्वमेधसहस्रस्यवाजपेयशतस्यच ॥ पुण्यं
 कोटिगुणंमुच्यममजागरणेकृते ॥ १२ ॥ पितृपक्षोमातृपक्षोभार्यापक्षोचमानद ॥ कुलान्युद्धरतेचै
 तान्ममजागरणेकृते ॥ १३ ॥ उपोषणादिनेविद्धेप्रारब्धेजागरेसति ॥ स्थानंविहायतत्राहंशांपदत्त्वाब्रजाम्यहं
 ॥ १४ ॥ अविद्धवासरेयेमेप्रकुर्वतिहिजागरम् ॥ तेषांमध्येप्रदृष्टःसन्नृत्यंवैप्रकरोम्यहं ॥ १५ ॥ यावद्दिना
 निकुरुतेजागरंममसन्निधौ ॥ युगायुतानितावांतिवसतेममवेश्मनि ॥ १६ ॥ नगयापिंडदानेननतीर्थैर्वहुभि
 र्मखैः ॥ पूर्वजामुक्तिमायांतिविनैकादशिजागरात् ॥ १७ ॥ यःकुर्याज्जागरेपूजांकुसुमैर्ममवासरे ॥ पुष्पेपुष्पे
 श्वमेधस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ १८ ॥ यःकुर्याद्दीपदानंतुरात्रौजागरणंमम ॥ निमिषेनिमिषेपुत्रलभतेगोयुतंफ
 लम् ॥ १९ ॥ योदद्याज्जागरेपुत्रहविष्यान्नसमुद्भवम् ॥ नैवेद्यंलभतेपुण्यंशालिशैलसमुद्भवम् ॥ २० ॥ पक्वान्ना

मा० निचयोदद्यात्फलानिविविधानिच ॥ जागरेमेचतुर्वक्त्रकलभतेगोशतंफलं ॥ २१ ॥ कर्पूरेणचतांवूलंददातिमम माहा०
 जागरे ॥ मद्भक्तोमत्प्रसादेनसप्तद्वीपाधिपोभवेत् ॥ २२ ॥ जागरेममदेवेशयःकुर्यात्पुष्पमंडपं ॥ सपुष्पकवि
 ॥ १७ ॥ मानेनक्रीडतेममसद्वानि ॥ २३ ॥ मेजागरेतुयोधूपंसकर्पूरसगुग्गुलं॥ददातिदहतेपापंजन्मलक्षशतोद्भवम् ॥ २४ ॥
 स्नापयेज्जागरेयोमांदधिक्षीरघृतांबुकैः ॥ इहभोगांलुभेत्सोवैअंतेचपरमांगतिम् ॥ २५ ॥ दिव्यावराणियोदद्यात्फ
 लानिविविधानिच ॥ सचिरंवसतेस्वर्गेशतान्यष्टसमानिवै ॥ २६ ॥ दद्यादाभरणंयोमेहेमजरत्नसंभवम् ॥ सप्तक
 ल्पानिवसतेसोत्संगेमत्प्रियोभवेत् ॥ २७ ॥ घृतेनदीपकंयोमेगव्येनचविशेषतः ॥ ज्वालायेज्जागरेरात्रौनिमिषेगोयुतं
 फलम् ॥ २८ ॥ जागरेमेचतुर्वक्त्रकर्पूरेणचदीपकम् ॥ योज्वालायेतनीराजंकपिलादानजंफलम् ॥ २९ ॥
 यःपुनःकुरुतेदीपंगीतंनृत्यंचपूजनम् ॥ शतक्रतुसमंपुण्यंव्रतैर्दानशतैरपि ॥ ३० ॥ स्वयंधःकुरुतेदीपंविलज्जोजा
 यतेयदि ॥ सलभेन्निमिषार्धेनकोटियज्ञफलंकृतम् ॥ ३१ ॥ निवारयतियोगीतंनृत्यंजागरणेमम ॥ षष्ठिर्युगस
 हस्राणिपच्यतेरौरवादिषु ॥ ३२ ॥ नृत्यमानस्यमर्त्यस्ययेकेचिन्निकटेगताः ॥ विमुक्ताधर्मराजेनमुक्तायांतिचम
 त्पदम् ॥ ३३ ॥ नृत्यमानस्यमर्त्यस्यउपहासंकरोतियः ॥ जागरेयातिनिरयंयावदिद्राश्वतुर्दश ॥ ३४ ॥ जा
 गरेममयःकुर्याद्भक्त्यापुस्तकवाचनम् ॥ श्लोकसंख्यायुतान्येववसतेममसन्निधौ ॥ ३५ ॥ प्रदक्षिणाप्रदानेनय
 त्फलंकथितंमम ॥ नतत्कोटिसखैःपुण्यंयोवैसंख्यैरवाप्यते ॥ ३६ ॥ दीपमालाममाग्रेवैयःकुर्याज्जागरेसुत ॥ १७ ॥
 विमानकोटिसंयुक्तंआकल्पंवसतोदिति ॥ ३७ ॥ ममनामसहस्राणिजागरेपठतेहियः ॥ युगकोटिसहस्राणि
 श्वेतद्वीपेवसेनरः ॥ ३८ ॥ तस्माज्जागरणंकार्यंपक्षयोःकृष्णशुक्लयोः ॥ योगीतंपठतेरात्रौममनामसहस्रकम्

माप्रुयात् ॥ धेनुदानंतुयः कुर्याज्जागरेममपुत्रक ॥ ४० ॥ सलभेनात्र
 वपुण्यानां श्रेष्ठं पुण्यं महितले ॥ ४१ ॥ द्वादशीजागरे पुत्रप्रसिद्धा भुवनत्रये ॥
 गरी ॥ ४२ ॥ नतेषां पुनरावृत्तिर्ममलोकात्कथंचन ॥ प्रोत्साहयित्वा लोकान्यः
 ॥ प्राप्नोति चक्रवर्ति त्वंसत्यं मे व्यादृतं सुत ॥ सन्मानिता ककुत्स्थेन रात्रौ जागरकारि
 चैव दानेन प्राप्तं राज्यं सुदुर्लभम् ॥ ये केचिद्वायका विप्रावाद्यकानर्तकाश्च ये ॥ ४५ ॥ नर्त
 के सनातने ॥ दुर्योनिषु गतैः सर्वैः कृत्वा जागरणं मम ॥ ४६ ॥ संप्राप्य पृथिवीशत्वं सकामै
 कामामुक्तिमापन्नाः श्वपचाद्यास्तु जागरात् ॥ ४७ ॥ विवेको नास्ति वर्णानां मम जागरकारि
 लापावनं ध्यानं न कलौ जाह्नवीजलम् ॥ ४८ ॥ न कलौ पावनं जाप्यं सुकैकं जागरं मम ॥ द्वादशीदि
 कायेन मम कुर्वति हि जागरम् ॥ ४९ ॥ ते धन्यास्ते कृतार्था वै कलिकाले न संशयः ॥ न भूयान्मानुषे लोके द्वादशीविमु
 तमनः ॥ ५० ॥ अतीतानागतान्वापितारये नरकाद्विसः ॥ वरमेको गुणैर्युक्तो किं जातैर्बहुभिः सुतैः ॥ ५१ ॥
 द्वादशीजागरात्सर्वान् तारयेद्यो हि पूर्वजान् ॥ माहात्म्यं पठते भक्त्या ममोक्तं जागरोद्भवम् ॥ ५२ ॥ द्वादशीसंभवं
 पुत्रसकुलं तारयेच्छतम् ॥ अगम्यागमने पापं अभक्षस्यापि भक्षणे ॥ ५३ ॥ पापं विलयमायाति कृते जागरणे हरेः ॥
 अज्ञानाद्यत्कृतं पापं ज्ञात्वा यत्पातकं कृतम् ॥ ५४ ॥ पूर्वजन्मार्जितं पापं इह जन्मनियत्कृतम् ॥ तत्सर्वं विलयं या
 तिकृते जागरणे मम ॥ ५५ ॥ सिध्यंति सर्वकार्याणि मनसार्चितानि च ॥ द्वादश्यावै चतुर्वक्ररात्रौ जागरणे कृते
 ॥ ५६ ॥ द्वादशीजागरेणैव मुक्तिं गच्छंति मानवाः ॥ न तत्पुण्यं कुरुक्षेत्रे प्रयागे वसतां कलौ ॥ ५७ ॥ माहात्म्यं

माहा० पठतांपुसांयत्फलंद्वादशीषुच ॥ नाश्वमेधसहस्रैस्तुतीर्थकोट्यवगाहनात् ॥ ५८ ॥ तत्फलंप्राप्यतेपुत्रद्वाद
 ॥ शीवासरकृते ॥ पठेद्वाशृणुयाद्वापिमाहात्म्यंद्वादशीभवम् ॥ ५९ ॥ सर्वपापविशुद्धात्माभतेशाश्वतंपदम् ॥
 ॥ सर्वेतुष्टाःसमस्ताश्चसौम्यास्तस्यसदाग्रहाः ॥ ६० ॥ संततेर्नवियोगस्तुद्वादशीयस्यकारणम् ॥ ममकीर्तिरुचि
 नित्यंनविपद्यतिकर्हिचित् ॥ ६१ ॥ रणेराजकुलेचैवसर्वदाविजयीभवेत् ॥ धर्मोपरिमतिर्नित्यंभक्तिर्ममसुनिर्म
 ॥ ६२ ॥ पातकंनैवलिप्येतद्वादशीभक्तितोनरम् ॥ प्रेतत्वनैवतस्यास्तिकृतेजागरणेमम ॥ ६३ ॥ एकाद
 फलंश्रीनस्यपरलोकगतिर्नहि ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेनकलौकार्यंहितदिनम् ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्ष
 यःपुनःकुण्डशोच्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ततःप्रभातेद्वादश्यांकार्योमत्स्योत्सवो
 यतेयदि ॥ सर्वेशुक्लपक्षेयथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥ अथमार्गशिरेमासेदशम्यांनियतात्मवान् ॥ कृत्वादेवार्च
 हस्त्राणिपच्यतेरौद्र्याविधि ॥ २ ॥ शुचिवासाःप्रसन्नात्माहव्यमन्नंसुसंस्कृतम् ॥ पक्कापंचपदंगत्वापुनःशौचं
 त्पदम् ॥ ३३ ॥ नृचाष्टांगुलमानंतुक्षीरवृक्षसमुद्भवम् ॥ भक्षयेदंतकाष्ठंतुतश्चाचम्ययस्ततः ॥ ४ ॥ दृष्ट्वा
 गरेममयःकुर्याद्भक्त्यापुष्पैर्गदाधरम् ॥ शंखचक्रगदापाणिकिरीटिपीतवाससम् ॥ ५ ॥ प्रसन्नवदनांभो
 त्फलंकथितंमम ॥ नतत्पुष्पात्पुनर्जलंहस्तेगृहीत्वाजानुमध्यगम् ॥ ६ ॥ ध्यात्वाध्वंदापयेत्तत्रकरतोयेनमानवः ॥
 विमानकोटिसंयुक्तंआकल्पंवरं ॥ ७ ॥ एकादश्यांनिराहारःस्थित्वाहमपरेह्यहम् ॥ भोक्ष्यामिपुंडरीकाक्ष
 श्वेतद्वीपेवसेनरः ॥ ३८ ॥ तस्मात्तत्रोत्रमममूर्तेश्वरसन्निधौ ॥ जपेन्नारायणायेतिस्वयंतत्रविधानतः ॥ ९ ॥
 नरांवातडागंवाग्देवानियतात्मवान् ॥ १० ॥ आनीयमृत्तिकांशुद्धां

ॐ द्वीभवेन्नरः ॥ ११ ॥ धारणं पोषणं लक्ष्मीभूतानां देविसर्वदा ॥ ते सर्वा
 ॥ ब्रह्मांडोदरतीर्थानिकरैः सृष्टानि दैवतैः ॥ तेनेमां मृत्तिकां प्लाव्य पूतां कुरुहि
 तथा तोयं प्रसाद्यात्मानमालिपेत् ॥ त्रिःकृत्वा शेषमृदया पिंडमालिप्य वैजले ॥ १५ ॥
 कच्छपचारतः ॥ स्नात्वा चावश्यं कृत्वा पुनर्मम गृहं व्रजेत् ॥ १६ ॥ तत्राराध्य महायोगि
 शिवाय नमः पादौ कटिं दामोदराय च ॥ १७ ॥ जानुयुग्मं नृसिंहाय ऊरूश्च वित्सधारिणे ॥
 बह्वक्षः श्रीपतये तथा ॥ १८ ॥ त्रैलोक्यविजयायेति बाहू सर्वात्मने शिरः ॥ रथांगधारिणे च क्रंशं
 शिरः ॥ १९ ॥ गंभीरायेति च गदामं भोजं शांतमूर्तये ॥ एवमभ्यर्च्य देवेशं देवं नारायणं प्रभुम् ॥ २० ॥
 तथाः कुंभांश्चतुरः स्थापयेद्बुधः ॥ जलपूर्णान्समाख्यांश्च सितचंदनलेपितान् ॥ २१ ॥ तरुपल्लवसुग्रीवा
 कायेन स्त्रावगुंठितान् ॥ छादितांस्ताम्रपात्रैश्च तिलपूर्णैः सकांचनैः ॥ २२ ॥ चत्वारस्ते समुद्रास्तु कलशाः सं
 तमूहताः ॥ तेषां मध्ये शुभं पीठं स्थापयेद्ब्रह्मगर्भितम् ॥ २३ ॥ तस्मिन् ह्रैमं च रौप्यं च ताम्रं वादारवन्तथा ॥ अ
 लाभे सर्वपात्राणां पालाशपत्रमीक्षते ॥ २४ ॥ तोयपूर्णततः कृत्वा तस्मिन्पात्रे ततो न्यसेत् ॥ सौवर्णमत्स्यरूपेण
 कृत्वा देवं जनार्दनम् ॥ २५ ॥ वेदवेदांगसंयुक्तं श्रुतिस्मृतिविभूषितम् ॥ तत्रानेकविधैर्भक्ष्यैः फलैः पुष्पैश्च शोभित
 म् ॥ २६ ॥ गंधधूपैश्च वस्त्रैश्च अर्चयित्वा यथाविधि ॥ रसातलगता वेदा यथा देवलयोद्धृताः ॥ २७ ॥ मत्स्यरू
 पेण तद्वन्मांभवादुद्धर चेश्वर ॥ एवमुच्चार्य तस्याग्रे जागरं नैव कारयेत् ॥ २८ ॥ चतुर्णां ब्राह्मणानां च चतुरोदापयेद्
 टान् ॥ पूर्वच विष्णवे दद्यात्छंदोगे दक्षिणं तथा ॥ २९ ॥ यजुशाखान्विते दद्यात्पश्चिमं घटमुत्तमम् ॥ उत्तरं काम

पा० तोदद्यादेषएवविधिःस्मृतः ॥ ३० ॥ ऋग्वेदःप्रीयतांपूर्वेसामवेदस्तुदक्षिणे ॥ यजुर्वेदःपश्चिमतोअथर्वाश्रोत्तरेण माहा०
 तु ॥ ३१ ॥ अनेनक्रमयोगेनप्रीयतामितिवाचयेत् ॥ मत्स्यरूपंतुसौवर्णआचार्यायनिवेदयेत् ॥ ३२ ॥ गंधधू
 पादिवस्त्रैश्चसंपूज्यविधिवत्क्रमात् ॥ यस्त्विमंसरहस्यंचमंत्रेणैवोपपादयेत् ॥ ३३ ॥ विधानंविधिवत्कृत्वादाता
 कोटिगुणोत्तमम् ॥ प्रतिपद्यगुरुंयस्तुमोहाद्विप्रतिपद्यते ॥ ३४ ॥ सजन्मकोटिनरकेपच्यतेपुरुषाधमः ॥ विधा
 नस्यप्रवृत्तियोगुरित्युच्यतेबुधैः ॥ ३५ ॥ एवंदत्त्वाविधानेनद्वादश्यामांसमर्चयेत् ॥ विप्राणांभोजनंदद्यात्तथा
 फलदक्षिणं ॥ ३६ ॥ भूरिणापरमानेनततःपश्चात्स्वयंनरः ॥ भुंजीतसहितोविप्रैर्वीर्यतःसंयतेंद्रियः ॥ ३७ ॥
 यःपुनःत्रायस्तुकुर्यान्मत्स्योत्सवंनरः ॥ तस्यपुण्यफलंचाग्रेऽगृणुसत्यवतांवर ॥ ३८ ॥ यदिवर्षसहस्राणांसहस्रा
 यतेयदि ॥ आयुश्चब्रह्मणस्तुल्यंभवेद्यदिमहाव्रत ॥ ३९ ॥ तदावैअस्यधर्मस्यफलंकथयितुंभवेत् ॥ यइमंश्रा
 हस्राणिपच्यतेऽल्पमुत्तमम् ॥ ४० ॥ शृणोतिसर्वपापैस्तुसर्वैरेवविमुच्यते ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणे
 त्पदम् ॥ ४२ ॥ धृयायः ॥ १३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यत्नयावैकृतापूर्वप्रश्नाःप्रश्नविदां
 गरेममयःकुर्याद्भक्त्यानेनिशामयसुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासेचदेवोवैकीर्तियुक्तोहिकेशवः ॥ तस्यपूजा
 त्फलंकथितंमम ॥ नतः ॥ २ ॥ ब्राह्मणंकेशवरूपंतत्पत्नीकीर्तिताशुभा ॥ दंपतीविधिवत्पूज्यैवस्त्राभरणधे
 विमानकोटिसंयुक्तंआकल्पंवसेत् ॥ समजितोहनंसंशयः ॥ तस्मादवश्यंसंपूज्यौदंपतीममतुष्टिदौ ॥ ४ ॥ दानंचविवि
 श्वेतद्वीपेवसेनरः ॥ ३८ ॥ तस्मात्पमिदानंचअन्नदानंविशेषतः ॥ ५ ॥ वस्त्रदानंतथाशय्यातथालंकरणा
 म् ॥ ६ ॥ सर्वेषामेवदानानांविशेषेणात्रितस्मृतम् ॥ वसुंधरातथाधे

॥ १९ ॥

त्रिकैवत्सभवेत्प्रीतिर्ममातुला ॥ तस्मान्नरैस्तु कर्तव्यं स होमासे त्रिकं शुभम्
 त्रयोकोमयानघ ॥ पूजास्नानं च दानं च विधिरेष न संशयः ॥ १॥ मार्षशीर्षे समग्रे
 अग्रे द्विजान् भक्त्या समुच्येत् व्याधिकिं त्विषैः ॥ १० ॥ कृषिभाग्यो बहुधनो बहुधा
 हुनोक्तेन शृणु गुह्यं परं मम ॥ ११ ॥ हुतमुक्त्वा ह्यणश्चैव दनं मम मानद ॥ यथामे ब्राह्म
 ण्यैः ॥ १२ ॥ ब्राह्मणाख्ये मुखे पुत्रहुतं कोटिगुणं भवेत् ॥ अग्न्याख्यं ब्राह्मणाधनिं स्वतंत्रा ब्राह्म
 ण्यैः ॥ १३ ॥ शर्करां संपिप्युतं पायसं शशिसन्निभम् ॥ होतव्यं ब्राह्मणमुखे मम तुष्टिकरं सुत ॥ १४ ॥ शुभमंड
 वहात् क्षुतफेणिकया घृतपूरयुतम् ॥ यजविप्रमुखे मम तुष्टिकरं यदि चेच्छसिदारसुतादिसुखम् ॥ १५ ॥
 शिष्यं भसौरभदं शुभभक्तयुतं त्वथ मुद्रयुतम् ॥ सुरभीकृतपुष्कलसंपिप्युतं कुरु विप्रमुखे हव नं हि सहे ॥ १६ ॥
 यथा भससिपिचक्रयितं बहुखारिकचारुफलैः सितया ॥ सहकर्पूरनारिफलेन समं कुरु शीकरं सुत शुभ्रकरम्
 कायेन मन्त्र ७ ॥ व्यंजनानि च शुभ्राणि मनोज्ञानि प्रियाणि च ॥ कर्तव्यानि स होमासे ब्राह्मणाय चतुर्मुख ॥ १८ ॥ प्रिया
 शिखरिणी कार्या अन्यत्तेषां प्रियचयत् ॥ कृत्वा यो भोजयेत् विप्रान् श्रद्धया परया सुत ॥ १९ ॥ रसास्वादनपूर्व हि भुं
 जानो हियथा यथा ॥ तथा तथा महाप्रीतिर्जायते भुवि दुर्लभा ॥ २० ॥ तस्मात्तावत्तथा कार्यं यथा तुष्यंति ब्राह्मणाः ॥
 तैस्तुष्टैश्चाप्यहंतुष्टो भवामीति न संशयः ॥ २१ ॥ श्रद्धस्वलं चतुर्वक्रो न ते मिथ्या वदाम्यहम् ॥ एतद्गुह्यं मया प्रोक्तं
 श्रेयार्थं तव मानद ॥ २२ ॥ आक्रोशं यांति यदि ते अथवा प्रहरंति चेत् ॥ तथापि तेन मस्या वै मम प्रीत्या च मानद ॥ २३ ॥
 एवं कार्यं सदा पुत्रमार्गशीर्षे विशेषतः ॥ उक्तं भगवता ब्रह्मन् भोक्तव्यं किं शृणुष्व तत् ॥ २४ ॥ भोक्तव्यं मम चोच्छिष्टं मम

मा० मा०

भक्तिपरायणैः ॥ पवित्रकरणं पुत्रपापिनामपि मुक्तिदम् ॥ १५ ॥ ममाशनस्य शेषं च यो भुनक्ति दिने दिने ॥ सि
कथेसि कथे भवेत् पुण्यं चांद्रायणशतं सुत ॥ १६ ॥ अवशिष्टं तथोच्छिष्टं भक्तानां भोजनद्वयम् ॥ नान्यद्वै भोजनं तेषां
मुक्ताचांद्रायणं चरेत् ॥ १७ ॥ अनर्पयित्वा यो भुंक्ते अन्नपानादिकं च यत् ॥ शुनो विष्टा समं चान्नं पानं च मदिरा
समम् ॥ १८ ॥ तस्मात्समर्पयेत् पुत्रअन्नपानादिचौषधम् ॥ भक्षयेत् परया भक्त्या निष्पापशुचिकारकम् ॥ १९ ॥
तीर्थयज्ञाधिकफलं कलिदोषविनाशनम् ॥ ममोच्छिष्टं सुगदितमपि दुष्कृतकारिणाम् ॥ २० ॥ अन्येषां देवतानां
लेपाङ्गुलीयाच्च भक्तिः ॥ अभक्तानां च पक्वान्नं मुक्ताचनरकं ब्रजेत् ॥ २१ ॥ वक्तव्यं मम यत् प्रोक्तं तच्छृणुष्व समा
फलं त्वा ॥ कथयिष्ये तव प्रीत्या अपि गुह्यतमं परम् ॥ २२ ॥ मम नाम प्रवक्तव्यं सहेचैव विशेषतः ॥ कृष्णकृष्णेति
यः पुनः कुरु अग्रीतिकरं परम् ॥ २३ ॥ मम नाम प्रवक्तव्यं सहेचैव विशेषितः ॥ कृष्णकृष्णेति वक्तव्यं मम प्रीतिकरं पर
यते यदि ॥ सत्त्वं प्रतिज्ञैषा च मे पुत्रजानंति स सुरासुराः ॥ मनसा कर्मणा वाचा यो मे शरणमागतः ॥ २४ ॥ सर्वैः सर्व
हस्त्राणि पच्यते रौरव्ये न हलौकिकीम् ॥ सर्वोत्कृष्टं च वैकुण्ठं मत्प्रियां कमलामपि ॥ २५ ॥ कृष्णकृष्णेति कृष्णेति यो
त्पदम् ॥ २६ ॥ नृमे निजलं भित्त्वा यथापन्नं नरकादुद्धराय हम् ॥ २७ ॥ विनोदेनापि दंभेन गर्वाद्धोभाच्छलादपि ॥ यो
गरे मम यः कुर्याद्भक्त्या पु ॥ निनावसीदति ॥ २८ ॥ ये वै वदंति कृष्णेति मरणे पर्युपस्थिते ॥ यदि पापयुताः पुत्रनपश्यं
त्फलं कथितं मम ॥ न तत्केन चैव यासि पापानि कृतान्यपि च कृत्स्नशः ॥ अंतकालेपि कृष्णेति त्यक्त्वा मामेत्यसंशयम्
विमानकोटि संयुक्तं आकल्पं वसतो ॥ योऽपि वदेद्यदि ॥ भ्रौवं पदमवाप्नोति मरणे पर्युपस्थिते ॥ २९ ॥ श्रीकृष्णेति कृतो
भ्येत द्वीपे वसेन्नरः ॥ ३० ॥ तस्माज्जपेत्तत्र स्वर्गं तिष्ठेत्तनायकः ॥ ३१ ॥ इमं शानेयदिरश्यायां कृष्णकृष्णेति जल्प

माहा०

॥ २० ॥

॥ ४२ ॥ दर्शनान्ममभक्तानांमृत्युमाप्नोति यः क्वचित् ॥ विनामत्स्मर
 ॥ पापानलस्य दीप्तस्य भयं माकुरु पुत्रक ॥ श्रीकृष्णनाममेघोत्थैः सिच्यते नीर
 ॥ स्यतीक्ष्णदंष्ट्रस्य किं भयम् ॥ श्रीकृष्णनामदास्य वह्निदग्धः स नश्यति ॥ ४५ ॥
 ॥ वावयोगिनाम् ॥ भेषजं नास्ति मर्त्यानां श्रीकृष्णस्मरणं विना ॥ ४६ ॥ प्रयागे च तथा
 ॥ सरस्वतीकुरुक्षेत्रे तद्वत् श्रीकृष्णकीर्तनम् ॥ ४७ ॥ भवां भो धेनि मग्नानां महापापेर्मि
 ॥ निवानां च श्रीकृष्णस्मरणं विना ॥ ४८ ॥ मृत्युकालेऽपि मर्त्यानां पापिनां तदनिच्छताम् ॥ पापिनां ना
 ॥ व-ग-स्मरणं विना ॥ ४९ ॥ तत्र पुत्रगयाकाशीपुष्करंकुरुजांगलम् ॥ प्रत्यहं मंदिरे यस्य कृष्णकृष्णेति
 ॥ ५० ॥ जीवितं जन्मसाफल्यं मुखंतस्यैव सार्थकम् ॥ सततं रसनायस्य कृष्णकृष्णेति जल्पति ॥ ५१ ॥
 ॥ तयारंते येन हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥ बद्धः परिकरस्तेन मोक्षाय गमनं प्रति ॥ ५२ ॥ नांनोस्य यावती शक्तिः पापनि
 ॥ काये न्हरेः ॥ तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ॥ ५३ ॥ नापविद्धं भवेत्तस्य शरीरं नैव मानसम् ॥ न च पापं
 ॥ न वक्तव्यं कृष्णकृष्णेति कीर्तनात् ॥ ५४ ॥ श्रीकृष्णेति वचः पठ्यं न त्यजेद्यः कलौ नरः ॥ पापामयो वै न भवेत्कलौ त
 ॥ स्यैव मानसे ॥ ५५ ॥ श्रीकृष्णेति प्रजल्पंतं दक्षिणाशापतिर्निशम् ॥ श्रुत्वामार्जयते पापं तस्य जन्मशतार्जितम्
 ॥ ५६ ॥ चांद्रायणशतैः पापंपराकाणां सहस्रकैः ॥ यन्नाशयति तद्यत्ति कृष्णकृष्णेति कीर्तनात् ॥ ५७ ॥ ना
 ॥ न्याभिर्नामकोटीभिस्तोषोमे प्रभवेत् क्वचित् ॥ श्रीकृष्णेति कृतोच्चारे प्रीतिरेवाधिकारिका ॥ ५८ ॥ चंद्रसूर्योपरा
 ॥ गैस्तु कोटिभिर्यत्फलं स्मृतम् ॥ तत्फलं समवाप्नोति कृष्णकृष्णेति कीर्तनात् ॥ ५९ ॥ गुरुदाराभिगमनहेमस्ते

यदिपातकम् ॥ श्रीकृष्णकीर्तनाद्यातिधर्मतप्तं हिमं यथा ॥ ६० ॥ युक्तोयातिमहापापैरगम्यागमपातकैः ॥ विमु-
 च्येतांतकालेपिसकृच्छ्रीकृष्णकीर्तनात् ॥ ६१ ॥ अविशुद्धमनायस्तुविनाप्याचारवर्तनात् ॥ प्रेतत्वंसोपिनाप्रोति
 अंतेश्रीकृष्णकीर्तनात् ॥ ६२ ॥ मुखेभवतुसाजिह्वासतीयातुरसातलम् ॥ नसाचेत्कलिकालेतुश्रीकृष्णगुणवादि-
 नी ॥ ६३ ॥ स्ववक्त्रेपरवक्त्रेचबंध्याजिह्वाप्रयत्नतः ॥ कुरुतेनकलौपुत्रश्रीकृष्णगुणकीर्तनम् ॥ ६४ ॥ पापंबुद्ध
 मुखेतस्यजिह्वारूपेणतिष्ठति ॥ यानवाक्तिदिवारात्रौगुणान्श्रीकृष्णसंभवान् ॥ ६५ ॥ पततांशतखंडासासाजि-
 ह्वेगोपिणी ॥ श्रीकृष्णकृष्णकृष्णोतिश्रीकृष्णोतिप्रजल्पति ॥ ६६ ॥ श्रीकृष्णनाममाहात्म्यंप्रातरुत्थाययःपठे-
 फलं प्राप्नुयानस्याहंश्रेयसांदाताभवाम्येवनसंशयः ॥ ६७ ॥ श्रीकृष्णनाममाहात्म्यांत्रिसंध्यंतुपठेन्नरः ॥ सर्वान्कामान-
 यःपुनःकुरु ॥ उत्तःपरमांगतिम् ॥ ६८ ॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेमार्गशीर्षमाहात्म्येचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ७ ॥
 यतेयदि ॥ सत्त्वपु ॥ शृणुध्यानंचतुर्वक्त्रवक्ष्येहंप्रीतिमांस्तव ॥ श्रुतेनैवचसौभाग्यंलभतेमानवोभुवि ॥ १ ॥ अ-
 हस्त्राणिपच्यतेरौरुध्या ॥ हैमस्थलोद्भासिरत्नस्फुरन्मंडपांतः ॥ लसत्कल्पवृक्षोदितोद्दीप्तरत्नस्थलाधिष्ठितांभोजपीठा-
 त्पदम् ॥ ३३ ॥ न्योनिनीलमेघाभमत्यंतचारुगुडस्निग्धवक्त्रांतविलसत्केशम् ॥ अलित्रातपर्याकुलोत्फुल्लपद्म-
 गरेममयःकुर्याद्भक्त्यापु ॥ ३४ ॥ ॥ ३ ॥ चलत्कुंडलोद्भासितोत्फुल्लगंडंसुघोषंसुशोणाधरंसुस्मितास्यम् ॥ अनेकोल्लस-
 त्फलंकथितंमम ॥ नतत्कल्पवृक्षोदितोत्फुल्लगंडंसुघोषंसुशोणाधरंसुस्मितास्यम् ॥ ४ ॥ समुद्धूंसरोरःस्थलंधेनुधूल्यासुपुष्टांगमष्टापदाकल्पदीप्तम् ॥
 विमानकोटिसंयुक्तंआकल्पंवसतो ॥ ५ ॥ हसंतंलसद्बुधुजीवप्रसूनप्रभापाणिपादांबु-
 श्वेतद्वीपेवसेन्नरः ॥ ३८ ॥ तस्माज्जम् ॥ पतस्तेदधानंनवंशुद्धहयंगवीनम् ॥ ६ ॥ महीभारभूतामरारातियूथान

॥ पंकानां च वृन्देन वीतं सुरैर्द्रादिभिर्वीदितं देववृन्दैः ॥ ७ ॥ उषःकाल उ
 ॥ देववृन्दैः ॥ सदा भक्तितश्चापि हैयंगवीनैर्विमिश्रेण दग्धा च दुग्धेन कृष्णम् ॥
 ॥ प्रत्यहं शश्वदास्तिक्ययुक्तः ॥ लभेत्सोचिरेणैवलक्ष्मीं समग्रा मिह प्रेत्य शुद्धं प
 ॥ पुत्रादौ लोकमनोहरम् ॥ श्रीमद्दामोदराख्यं हि शृणुत स्याधिकारणः ॥ १० ॥ अ
 ॥ स्वया सुत ॥ यत्नेन गोपनीयं च रहस्यं शीघ्रं सिद्धिदम् ॥ ११ ॥ अलसं मानिनं कृच्छ्रं दं भमो ह
 ॥ रोगिणं कृच्छ्रं ग्रामिणं भोगलालसम् ॥ १२ ॥ असूयामत्सरग्रस्तं शठं परुषवादिनम् ॥ अन्याये
 ॥ रतं सदा ॥ १३ ॥ विदुषां वैरिणानित्यं अज्ञपांडितमानिनम् ॥ भ्रष्टव्रतां क्लिष्टवृत्तिपिशुनं दुष्टमानस
 ॥ बह्वाशिनं क्रूरचेष्टं अग्रगम्यं दुरात्मनम् ॥ कृपणं पापिनं रौद्रमाश्रितानां भयंकरम् ॥ १५ ॥ एवमा
 ॥ शिष्यत्वेन परिग्रहेत् ॥ गृह्णीयाद्यदितदोषं प्रायोगुरुमुपस्पृशेत् ॥ १६ ॥ अमात्यदोषो राजानं जायादो
 ॥ यथा ॥ तथा शिष्यकृतो दोषो गुरुं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥ १७ ॥ तस्माच्छिष्यं गुरुर्नित्यं परीक्ष्यैवं परिग्रहेत् ॥
 ॥ कायेन मनसा वाचा गुरुशुश्रूषणे रतम् ॥ १८ ॥ अस्ते यद्वृत्तिमास्तिक्ये रतं मोक्षकृतोद्यमम् ॥ ब्रह्मचर्यं रतं नित्यं दृढव्र
 ॥ तमकल्मषम् ॥ १९ ॥ प्रसन्नहृदयं शुद्धमशठं विमलाशयम् ॥ परोपकाराभिरतं परार्थे विगतस्पृहम् ॥ २० ॥ स्ववि
 ॥ त्तचित्तदेहैश्च परितोषरतं गुरोः ॥ आश्रितानां तथा पुत्रपरितोषकरं शुचिम् ॥ २१ ॥ ईदृग्विधाय शिष्याय मंत्रं दद्यात्तु ना
 ॥ न्यथा ॥ यद्यथा वदेते तस्मिन् देवताशाप आपतेत् ॥ २२ ॥ शृणु पुत्रप्रवक्ष्यामि गुरोरपि च लक्षणम् ॥ एभिस्तु लक्षणैर्युक्तो ग
 ॥ रुरेव भवेन्नृणाम् ॥ २३ ॥ मच्चित्तः सुप्रज्ञां तात्मा विमृत्युश्च सुहृन् नृणाम् ॥ साधुर्महांश्च दांतश्च स गुरुः परिकीर्तितः ॥ २४ ॥

॥ २२ ॥

ममव्रतधरोनित्यं वैष्णवानां सुसंमतः ॥ मदाश्रयकथासक्तो ममोत्सवरतः सदा ॥ २५ ॥ कृपासिंधुः संपूर्णः सर्वसत्त्वोपकारकः ॥ निस्पृहः सर्वतः सिद्धः सर्वविद्याविशारदः ॥ २६ ॥ सर्वसंशयसंश्लेष्टानलसोगुरुरादृतः ॥ ब्राह्मणः सर्वकालज्ञो कुर्यात्सर्वेष्वनुग्रहः ॥ २७ ॥ पूर्वोक्तलक्षणैर्युक्तः शिष्यैर्दृढग्विघोगुरोः ॥ गृह्णीयात्पुत्रतन्मंत्रमार्गशीर्षमहायने ॥ २८ ॥ वैष्णवानां व्रतानां च कुर्यात्स्वीकरणं बुधः ॥ मत्प्रियं शृणुयाच्छ्वच्छ्रीमद्भागवतं परम् ॥ २९ ॥ श्रीमद्भागवतं ह्यमपुराणं लोकविश्रुतम् ॥ शृणुयाच्छ्रद्धया युक्तो मम संतोषकारकम् ॥ ३० ॥ नित्यं भागवतं यस्तु पुराणं पठते नरः ॥ फलं प्राप्नुयान् भवेत्तस्य कपिलादानजं फलम् ॥ ३१ ॥ श्लोकं श्लोकार्धं पादं वा नित्यं भागवतोद्भवम् ॥ पठेच्छृणोति वा भयः पुनः कुरुष्व फलं लभेत् ॥ ३२ ॥ यः पठेत्प्रयतो नित्यं श्लोकं भागवतं सुत ॥ अष्टादशपुराणानां फलं प्राप्नोति मानवः यते यदि ॥ स ह्यममकथायत्रयत्र तिष्ठति वैष्णवः ॥ कलिबाह्या नरास्ते वैयेर्चयन्ति स दामम ॥ ३४ ॥ वैष्णवानि तु शास्त्राहस्त्राणि पच्यते रौरव्ये ॥ सर्वपापविनिर्मुक्ता भवन्ति सुरवंदिताः ॥ ३५ ॥ येर्चयन्ति गृहे नित्यं शास्त्रं भागवतं कलौ ॥ तपदम् ॥ ३३ ॥ नृणां प्रीतो भवाम्यहम् ॥ ३६ ॥ यावद्दिनानि हे पुत्र शास्त्रं भागवतं गृहे ॥ तावत्पिबन्ति पितरः क्षीरं सगरे मम यः कुर्याद्भक्त्या पु ॥ छन्ति वैष्णवेशास्त्रं भक्त्या भागवतं हि ये ॥ कल्पकोटि सहस्राणि मम लोके वसन्ति ते ॥ ३८ ॥ त्वत्फलं कथितं मम ॥ न तत्कालं न नराः ॥ प्रीणितास्तैश्च विबुधा यावदाभूतं संभवम् ॥ ३९ ॥ श्लोकार्धं श्लोकपादं वा वरं भाविमानकोटि संयुक्तं आकल्पं वसतोऽप्यन्यैः शास्त्रसंग्रहैः ॥ ४० ॥ न यस्य तिष्ठते शास्त्रं गृहे भागवतं कलौ ॥ न तस्य पुनश्चेतद्दीपे वसेन्नरः ॥ ४१ ॥ तस्माज्जुष्यन्तं स वैष्णवो ज्ञेयः शास्त्रं भागवतं कलौ ॥ गृहे न तिष्ठते येषां श्वपचादधिका हि ह्यसंग्रहः ॥ वैष्णवैस्तु सदा भक्त्या तुष्ट्यर्थं मम पुत्रक ॥ ४३ ॥ यत्रयत्र भ

॥ २२ ॥

॥ अहं भवामि त्रिदशैः सह ॥ ४४ ॥ तत्र सर्वाणि तीर्थानि नदी नदसरांसि च ॥ य
 ॥ ४५ ॥ श्रोतव्यं मम शास्त्रं हि यशोधर्मजयार्थिना ॥ पापक्षयार्थं लोकेश मो
 ॥ ४६ ॥ भगवतं पुण्यमायुरारोग्यपुष्टिदम् ॥ पठतः शृण्वतो वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४७ ॥
 ॥ भगवतं परम् ॥ नित्यं नित्यं हिलोके शतेषां स्वामी सदायमः ॥ ४८ ॥ न गच्छंति स दामर्त्या
 ॥ दिश्यां विशेषेण नास्ति पापक्षयस्तथा ॥ ४९ ॥ श्लोकं भागवतं चापि श्लोकार्धं पादमेव च ॥ लि
 ॥ तस्य वसाम्यहम् ॥ ५० ॥ सर्वांश्च माभिगमनं सर्वतीर्थावगाहनम् ॥ न तथा पावनं नृणां श्रीमद्भा
 ॥ ॥ यत्र यत्र चतुर्वक्त्रं श्रीमद्भागवतं भवेत् ॥ गच्छामि तत्र तत्राहं गौर्यथा सुतवत्सला ॥ ५१ ॥ मत्कथावाच
 ॥ कथा श्रवणे रतम् ॥ मत्कथाप्रीतमनसं नाहं त्यक्ष्यामि तं परम् ॥ ५२ ॥ श्रीमद्भागवतं पुण्यं दृष्ट्वा नोत्तिष्ठते हि
 ॥ संवत्सरात्मकं पुण्यं विलयं याति पुत्रक ॥ ५३ ॥ श्रीमद्भागवतं दृष्ट्वा प्रत्युत्थानां भिवादनैः ॥ सन्मानयेत्तु तं
 ॥ लाभवेत्प्रीतिर्ममा तुला ॥ ५४ ॥ दृष्ट्वा भागवतं दूरात्प्रक्रमेत्संमुखो हि यः ॥ पदे पदेश्वमेघस्य फलं प्राप्नोत्यसं
 ॥ शयम् ॥ ५५ ॥ उत्थाय प्रणम्यो वै श्रीमद्भागवतं नरः ॥ धनं पुत्रांस्तथा दारान् भर्त्ति च प्रकरोम्यहम् ॥ ५६ ॥
 ॥ महाराजोपचारैश्च श्रीमद्भागवतं सुत ॥ शृण्वन्ति येन रावभक्त्या तेषां भवाम्यहम् ॥ ५७ ॥ ममोत्सवेषु सर्वेषु श्रीम
 ॥ द्भागवतं परम् ॥ समर्चयन्ति भक्त्या ये ममाभेदेन सुव्रत ॥ ५८ ॥ वस्त्रालंकरणैः प्रैष्ठैर्धूपदीपोपहारकैः ॥ वशीकृ
 ॥ तो दृढं वत्ससत्प्रियासत्पति यथा ॥ ५९ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिन् तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षोधिकः स्मृतः ॥ किं फलं लभते तस्मिन् एतत्सर्ववदस्व मे ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच ॥ मथुरेति सुविख्यातं अस्ति क्षेत्रं परमं म ॥ सुरभ्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रियामम ॥ २ ॥ पदे
 पदे तीर्थफलं मथुरायां चतुर्मुख ॥ यत्र यत्र नरः स्नातो मुच्यते घोरकिल्बिषात् ॥ ३ ॥ सर्वधर्मविहीनानां पुरुषाणां दु
 रात्मनाम् ॥ नरकार्तिहरा पुत्रमधुरापापानाशनी ॥ ४ ॥ कृतघ्नश्च सुरापश्च चोरो भग्नव्रतस्तथा ॥ मथुरां प्राप्य
 मनुजो मुच्यते घोरपातकात् ॥ ५ ॥ सूर्योदये तमो नश्येद्यथा वज्रमया जगाः ॥ ताक्ष्यं दृष्ट्वा यथा सर्पामेघावातहता यथा
 ॥ ६ ॥ तत्त्वज्ञानाद्यथा दुःखं हरिं दृष्ट्वा यथा मृगाः ॥ तथा पापानि नश्यन्ति मथुरादर्शनात् सुत ॥ ७ ॥ श्रद्धया भक्तियुक्तस्तु
 पुद्गलमधुपुरी नरः ॥ ब्रह्महापि विमुच्येत किं पुनस्त्वन्यपातकि ॥ ८ ॥ मथुरास्नातुकामस्य गच्छतस्तु पदे पदे ॥ निराशा
 ना यो वपापानि च शरीरतः ॥ ९ ॥ अनुषंगेण गच्छन्ति वाणिज्येनापि सेवया ॥ मथुरास्नानमात्रेण पापं त्यक्त्वा दिवं व्र
 यः पुनः ॥ अनामानि गृह्णतामस्याः सदैव त्वं न संशयः ॥ सदा कृतयुगं तत्र सदा चैवोत्तरायणम् ॥ १० ॥ यः शृणोति चतुर्व
 यते यदि ॥ हृदयम् ॥ अन्ये नोच्चारिते नैव सोऽपि पापात् प्रमुच्यते ॥ ११ ॥ त्रिरात्रमपि यतत्र वसन्ति मनुजाः सुत ॥
 हस्त्राणि पच्यन्ते ॥ दद्याद्वा शरणं रेणवः ॥ १२ ॥ अथ वृणसमूहं तु ज्वलयन्ति स्फुलिङ्गकाः ॥ तथामहांति पापानि दहते म
 त्पदम् ॥ १३ ॥ निःसर्वतीर्थानां यस्मात्सुकृतसंचयः ॥ ततो धिकतरं प्रोक्ता मथुरा सर्वमंडले ॥ १४ ॥ सर्वेषामपि
 गरे मम यः कुर्याद्भक्त्य ॥ १५ ॥ तत्पुण्यं जायते तेषां मथुरां स्मरतां सताम् ॥ १६ ॥ अन्यत्र हि कृतपापं तीर्थमासाद्य नश्यति ॥
 त्फलं कथितं मम ॥ न तस्मिन् समर्पितं ॥ १७ ॥ धर्मार्थकाममोक्षार्थं स्थित्वा तत्र लभेन्नरः ॥ अन्यत्र दशभिर्वर्षैः प्रारब्धं
 विमानकोटि संयुक्तं आकल्पवस ॥ १८ ॥ धर्मवर्षं क्रमादुरेदशभिर्दिनैः ॥ न विद्यते च पाताले नांतरिक्षे च मानुषे ॥ १९ ॥ समं
 श्वेतद्वीपे वसेन्नरः ॥ २० ॥ तस्मात् ॥ तृतीर्थानां माथुरं परमं महत् ॥ २० ॥ बालक्रीडानिरूपाणि कृतानि सह

॥नेच ॥२१॥ यत्फलं भारते वर्षे यत्फलं मथुरां स्मरेत् ॥ सनिहत्याशुयत्पु
 कलभेत्पुत्रमथुरायां दिने दिने ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु तीर्थराजेषु यत्फलम् ॥२३॥
 वापुः ॥ पूर्णवर्षसहस्रे तु वाराणस्यां तु यत्फलम् ॥२४॥ तत्फलं लभते पुत्रमथुरायां स
 कनरोयः क्षेत्रे कुरूणां क्षितिदायकोयः ॥२५॥ षण्मासकात्साधयते गयायां समं भवेन्मेदिनये
 काशिकां चीनमायागदाधरो यस्य समं न तीर्थम् ॥२६॥ संतर्पिता यद्यमुना जले न वांछंति नो वै पि
 मुरां प्रकुर्वति पुरीसाधारणी दशम् ॥२७॥ येन रास्तेऽपि विज्ञेयाः पापराशिभिरन्विताः ॥ न दृष्टा
 यस्य जायते ॥२८॥ यत्र तत्र मृगस्यापि माथुरे जन्म जायते ॥ भूमौ रजांसि गणना कालेनापि भवे
 ॥ माथुरेथानि तीर्थानि तेषां संख्या न विद्यते ॥ कुरुभो कुरुभो वासं मथुरायां पुरीं प्रति ॥३०॥ वसाभिय
 गोपकन्याभिरावृतः ॥ रेमे संसारमग्नानां शिक्षामेकां तु मे गृणु ॥३१॥ यदिच्छामि सुखं सांद्रं वासं कुरुचम
 होलोको महानं धोनेत्रहीनो न पश्यति ॥३२॥ माथुरे विद्यमानेऽपि संसृतिं भजते सदा ॥ मानुषी योनिमतुलां
 ग्यस्य योग्यतः ॥३३॥ वृथैवायुर्गतं तेषां न दृष्टामथुरापुरी ॥ अहो मतेः सुदौर्बल्यं अहो भाग्यस्य दौर्विधम् ॥३४॥
 अहो माहस्य माहिमा मथुरा नैव सेव्यते ॥ मथुरां च परित्यज्य योन्यत्र कुरुते रतिम् ॥३५॥ मूढो भ्रमति संसारे मोहि
 तो मम मायया ॥ मथुरामपि संप्राप्य योन्यत्र कुरुते स्पृहाम् ॥३६॥ दुर्बुद्धेस्तस्य किं ज्ञानं सो ज्ञानेन विभज्यतः ॥ मात्रापि
 त्रापरित्यक्ता ये त्यक्ता निजबन्धुभिः ॥३७॥ येषां कापि गतिर्नास्ति तेषां मम पुरी गतिः ॥ पापराशिभिराक्रांता ये दारिद्र्यपरा
 जेताः ॥३८॥ येषां कापि गतिर्नास्ति तेषां मम पुरी गतिः ॥ न तत्पुण्यैर्न दानैस्तत्तपोभिर्न तज्जपैः ॥३९॥ न लभ्यं

पुष्करेमथुरायावैपूजाकार्याविचक्षणैः ॥ ५९ ॥ यत्र कुत्रापि वा कार्याविधियु
 र्गायां न करोति यः ॥ ६० ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि रौतवे परिपच्यते ॥ तस्मा
 ॥ ६१ ॥ मार्गशीर्षेण संयुक्तां अनंतफलदायिनीम् ॥ करोतियो नरो भक्त्या त
 ॥ सर्वयज्ञेषु यत्पुण्यं यत्फलं त्रतकोटिभिः ॥ सर्वदानेषु यत्पुण्यं तत्फलं समवाप्नुयात् ॥
 दुःप्राप्यं त्रिषु लोकेषु मानद ॥ तत्सर्वं प्राप्नुयान्मर्त्यो स होमासेन संशयः ॥ ६४ ॥ यद्यप्येते
 न वाः सुत ॥ तुष्टास्यं ते चतुर्वक्त्रं न कामार्हं महाभुज ॥ ६५ ॥ अतिदुर्लभा हि यद्वा किमप्यवश्य
 न संप्राप्यते पुत्रसहोमासेन संशयः ॥ ६६ ॥ मम प्रीतिं करं मांसं सर्वदाममवल्लभम् ॥ सर्वं संप्राप्य
 प्रासादाच्चतुर्मुख ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीस्कन्दपुराणे मार्गशीर्षमाहात्म्ये षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥
 माहात्म्यं समाप्तम् ॥ ॥ श्रीरस्तु ॥ ॥ शुभं भवतु ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

इदं श्रीस्कन्दपुराणान्तर्गतं मार्गशीर्षमाहात्म्यं गोपाळनारायणमण्डलेन मुम्बय्यां

स्वकीये यन्त्रालये १८०९ तमे शकाब्दे तथा १८८७ तमे

ख्रिस्ताब्दे मुद्रितम्

५
२८६

॥ इति मार्गशीर्षमासमाहात्म्यं समाप्तम् ॥

पदाक्षि
फलं नाय
यः पुनः ३ आ
यते यदि ॥
हस्त्राणि पच्यते
त्पदम् ॥ ३३ ॥
गरेममयः कुर्याद्भक्त्य
त्फलं कथितं मम ॥ नत
विमानकोटि संयुक्तं आकल्पं वस
श्वेतद्वीपे वसेन्नरः ॥ ३८ ॥ तस्मात् ॥

५३२
५४